

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Strasbourg, 10. svibnja 2023.
(OR. en)**

**2021/0170(COD)
LEX 2229**

**PE-CONS 79/1/22
REV 1**

**CONSOM 358
MI 983
COMPET 1074
DIGIT 253
CYBER 420
CHIMIE 109
JAI 1737
CODEC 2094**

**UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA,
IZMJENI UREDBE (EU) BR. 1025/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA I
DIREKTIVE (EU) 2020/1828 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA TE O STAVLJANJU
IZVAN SNAGE DIREKTIVE 2001/95/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA I
DIREKTIVE VIJEĆA 87/357/EEZ**

UREDBA (EU) 2023/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 10. svibnja 2023.

o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 87/357/EEZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 105, 4.3.2022., str. 99.

² Stajalište Europskog parlamenta od 30. ožujka 2023. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 25. travnja 2023.

budući da:

- (1) Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ utvrđuje se zahtjev da potrošački proizvodi moraju biti sigurni i da tijela država članica za nadzor tržišta moraju poduzimati mjere protiv opasnih proizvoda, kao i razmjenjivati informacije u tu svrhu putem sustava Unije za brzu razmjenu informacija (RAPEX).
- (2) Direktivu 2001/95/EZ potrebno je revidirati i ažurirati u kontekstu razvoja novih tehnologija i internetske prodaje kako bi se osigurali dosljednost s razvojem zakonodavstva Unije o usklađivanju i zakonodavstva o normizaciji, bolje funkcioniranje opoziva proizvoda zbog sigurnosti te jasniji okvir za proizvode koji imitiraju hranu, koji su dosad bili regulirani Direktivom Vijeća 87/357/EEZ². Radi jasnoće direktive 2001/95/EZ i 87/357/EEZ trebalo bi staviti izvan snage i zamijeniti ovom Uredbom.

¹ Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.).

² Direktiva Vijeća 87/357/EEZ od 25. lipnja 1987. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na proizvode koji, zbog toga što nisu onakvi kakvim se prikazuju, ugrožavaju zdravlje ili sigurnost potrošača (SL L 192, 11.7.1987., str. 49.).

- (3) Uredba je primjeren pravni instrument jer se njome određuju jasna i detaljna pravila kojima se državama članicama ne omogućuje različito prenošenje u nacionalno zakonodavstvo. Odabirom uredbe umjesto direktive omogućuje se i bolje ostvarenje cilja osiguravanja koherentnosti sa zakonodavnim okvirom za nadzor tržišta za proizvode obuhvaćene područjem primjene zakonodavstva Unije o usklađivanju jer se i u tom području primjenjuje uredba, i to Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća¹. Naposljetku, takvim će se odabirom dodatno smanjiti regulatorno opterećenje putem dosljednom primjenom pravila o sigurnosti proizvoda u cijeloj Uniji.
- (4) Cilj je ove Uredbe doprinijeti ostvarenju ciljeva iz članka 169. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Njome bi se osobito trebalo nastojati osigurati zdravlje i sigurnost potrošača te funkcioniranje unutarnjeg tržišta u pogledu proizvoda namijenjenih potrošačima.

¹ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.).

- (5) Cilj ove Uredbe trebao bi biti zaštita potrošača i njihove sigurnosti kao jedno od temeljnih načela pravnog okvira Unije, a koje je sadržano u Povelji Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”). Opasni proizvodi mogu imati vrlo negativne posljedice za potrošače i građane. Svi potrošači, uključujući najranjivije skupine kao što su djeca, starije osobe ili osobe s invaliditetom, imaju pravo na sigurne proizvode. Potrošači bi trebali imati na raspolaganju dostatna sredstva za provedbu tog prava, a države članice trebale bi imati odgovarajuće instrumente i mjere za provedbu ove Uredbe.
- (6) Unatoč razvoju sektorskog zakonodavstva Unije o usklađivanju koje se odnosi na sigurnosne aspekte određenih proizvoda ili kategorija proizvoda, praktički je nemoguće donijeti pravo Unije za sve potrošačke proizvode koji postoje ili bi se mogli razviti. Stoga postoji potreba za široko utemeljenim zakonodavnim okvirom horizontalne prirode kako bi se popunile praznine i dopunile odredbe u postojećem ili predstojećem sektorskom zakonodavstvu Unije o usklađivanju i osigurala zaštita potrošača koja nije na drugi način osigurana tim zakonodavstvom, osobito radi postizanja visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača, kako se zahtijeva u člancima 114. i 169. UFEU-a.

- (7) Istodobno, u pogledu proizvoda koji podliježu sektorskom zakonodavstvu Unije o usklađivanju, trebalo bi jasno utvrditi područje primjene pojedinih dijelova ove Uredbe kako bi se izbjeglo preklapanje odredbi i osigurao jasan pravni okvir.
- (8) Iako se pojedine odredbe ove Uredbe, kao što je većina obveza gospodarskih subjekata, ne bi trebale primjenjivati na proizvode obuhvaćene zakonodavstvom Unije o usklađivanju, određene druge odredbe ove Uredbe komplementarne su zakonodavstvu Unije o usklađivanju te bi se stoga trebale primjenjivati na takve proizvode. Posebno bi se opći zahtjev za sigurnost proizvoda i s njim povezane odredbe trebali primjenjivati na potrošačke proizvode obuhvaćene zakonodavstvom Unije o usklađivanju kad određene vrste rizika nisu obuhvaćene tim zakonodavstvom Unije o usklađivanju. Odredbe ove Uredbe koje se odnose na obveze pružatelja internetskih platformi za trgovanje, obveze gospodarskih subjekata u slučaju nesreća, pravo potrošača na informacije i pravno sredstvo te opoziv proizvoda zbog sigurnosti trebale bi se primjenjivati na proizvode obuhvaćene zakonodavstvom Unije o usklađivanju u mjeri u kojoj u tom zakonodavstvu ne postoje posebne odredbe s istim ciljem. Isto tako, RAPEX se već upotrebljava za potrebe zakonodavstva Unije o usklađivanju, kako je navedeno u članku 20. Uredbe (EU) 2019/1020: stoga bi se odredbe ove Uredbe kojima se uređuju sustav Safety Gate i njegov rad trebale primjenjivati na proizvode obuhvaćene zakonodavstvom Unije o usklađivanju.

- (9) Proizvodi projektirani isključivo za profesionalnu uporabu koji su se naknadno pojavili na potrošačkom tržište trebali bi podlijegati ovoj Uredbi jer mogu predstavljati rizik za zdravlje i sigurnost potrošača kad se rabe u razumno predvidljivim uvjetima.
- (10) Lijekovi podliježu procjeni prije stavljanja u promet, a ona uključuje posebnu analizu rizika i koristi. Ti bi se proizvodi stoga trebali isključiti iz područja primjene ove Uredbe.

- (11) Pravom Unije o hrani, hrani za životinje i povezanim područjima uspostavlja se poseban sustav kojim se osigurava sigurnost proizvoda koji su njime obuhvaćeni. Naime, za hranu i hranu za životinje uspostavljen je poseban pravni okvir ponajprije Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća¹. Nadalje, hrana i hrana za životinje uređene su i Uredbom (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća² kojom se osigurava usklađen pristup u pogledu službenih kontrola za provjeru usklađenosti s propisima o hrani i hrani za životinje te pravilima o zdravlju i dobrobiti životinja. Stoga bi proizvode koji čine hranu i hranu za životinje trebalo isključiti iz područja primjene ove Uredbe, osim materijala i predmeta koji dolaze u dodir s hranom u mjeri u kojoj je riječ o rizicima koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća³ ili drugim posebnim propisom o hrani koji obuhvaća samo kemijske i biološke rizike povezane s hranom.

¹ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

² Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

³ Uredba (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom i stavljanju izvan snage direktiva 80/590/EEZ i 89/109/EEZ (SL L 338, 13.11.2004., str. 4.).

- (12) Živo bilje podliježe posebnom pravnom okviru, posebno predviđenom Uredbom (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća¹, kojom se uzimaju u obzir posebnosti tih proizvoda kako bi se osigurala sigurnost potrošača.
- (13) Nusproizvodi životinjskog podrijetla su materijali životinjskog podrijetla koje ljudi ne konzumiraju. Ti proizvodi, kao što je hrana za životinje, podliježu posebnom pravnom okviru predviđenome ponajprije Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća².
- (14) Sredstva za zaštitu bilja, koja se nazivaju i pesticidima, podliježu posebnim odredbama za njihovo odobravanje na nacionalnoj razini, na temelju Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća³, te bi ih stoga također trebalo isključiti iz područja primjene ove Uredbe.

¹ Uredba (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o zaštitnim mjerama protiv organizama štetnih za bilje i o izmjeni uredaba (EU) br. 228/2013, (EU) br. 652/2014 i (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 69/464/EEZ, 74/647/EEZ, 93/85/EEZ, 98/57/EZ, 2000/29/EZ, 2006/91/EZ i 2007/33/EZ (SL L 317, 23.11.2016., str. 4.).

² Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).

³ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, 24.11.2009., str. 1.).

- (15) Zrakoplovi iz članka 2. stavka 3. točke (d) Uredbe (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća¹ podliježu regulatornoj kontroli država članica s obzirom na njihov ograničeni rizik za sigurnost civilnog zrakoplovstva. Ti bi se zrakoplovi stoga trebali isključiti iz područja primjene ove Uredbe.
- (16) Zahtjevi utvrđeni u ovoj Uredbi trebali bi se primjenjivati na rabljene proizvode ili proizvode koji se popravljaju, obnavljaju ili recikliraju i koji ponovno ulaze u lanac opskrbe u okviru trgovačke djelatnosti, osim onih proizvoda za koje potrošač ne može razumno očekivati da ispunjavaju najsvremenije sigurnosne norme, kao što su proizvodi za koje je izričito navedeno da ih treba popraviti ili obnoviti, ili koji su stavljeni na raspolaganje na tržištu kao kolekcionarski predmeti od povijesne važnosti.

¹ Uredba (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2018. o zajedničkim pravilima u području civilnog zrakoplovstva i osnivanju Agencije Europske unije za sigurnost zračnog prometa i izmjeni uredbi (EZ) br. 2111/2005, (EZ) br. 1008/2008, (EU) br. 996/2010, (EU) br. 376/2014 i direktiva 2014/30/EU i 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage uredbi (EZ) br. 552/2004 i (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3922/91 (SL L 212, 22.8.2018., str. 1.).

- (17) Usluge ne bi trebale biti obuhvaćene ovom Uredbom. Međutim, kako bi se zaštitili zdravlje i sigurnost potrošača, proizvodi koji se isporučuju ili stavljaju na raspolaganje potrošačima u kontekstu pružanja usluga, uključujući proizvode kojima su potrošači izravno izloženi tijekom pružanja usluge, trebali bi biti obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe. Međutim, oprema kojom se potrošači voze ili putuju, ako tom opremom izravno upravlja pružatelj usluga u kontekstu usluge prijevoza, trebala bi biti isključena iz područja primjene ove Uredbe jer se ona mora regulirati u vezi sa sigurnošću pružene usluge.
- (18) Antikviteti, kao što su umjetnička djela ili kolekcionarski predmeti, posebne su kategorije proizvoda za koje se ne može očekivati da ispunjavaju sigurnosne zahtjeve utvrđene ovom Uredbom te bi ih stoga trebalo isključiti iz njezina područja primjene. Međutim, kako bi se spriječilo da se za druge proizvode pogrešno smatra da pripadaju tim kategorijama, potrebno je uzeti u obzir da su umjetnička djela proizvodi izrađeni isključivo u umjetničke svrhe, da su kolekcionarski predmeti dovoljno rijetki i od povijesnog ili znanstvenog interesa da bi se opravdalo njihovo prikupljanje i očuvanje te da su antikviteti, ako već nisu umjetnička djela ili kolekcionarski predmeti ili oboje, iznimne starosti. Pri procjeni je li proizvod antikvitet, kao što je umjetničko djelo ili kolekcionarski predmet, mogao bi se uzeti u obzir Prilog IX. Direktivi Vijeća 2006/112/EZ¹.

¹ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

- (19) Svjetska zdravstvena organizacija zdravlje definira kao stanje potpune tjelesne, duševne i socijalne dobrobiti, a ne samo kao odsutnost bolesti ili nemoći.
- (20) Prodaja na daljinu, uključujući internetsku prodaju, isto bi tako trebala biti obuhvaćena područjem primjene ove Uredbe. Internetska prodaja stalno raste te se na taj način stvaraju novi poslovni modeli, novi izazovi u vezi sa sigurnošću proizvoda i novi sudionici na tržištu, kao što su pružatelji internetskih platformi za trgovanje.
- (21) U slučaju proizvoda koji se nudi na prodaju na internetu ili drugim sredstvima prodaje na daljinu, proizvod bi se trebao smatrati stavljenim na raspolaganje na tržištu ako je ponuda za prodaju usmjerena na potrošače u Uniji. U skladu s primjenjivim pravilima Unije o međunarodnom privatnom pravu, trebalo bi provesti analizu svakog pojedinačnog slučaja kako bi se utvrdilo je li ponuda usmjerena na potrošače u Uniji. Trebalo bi smatrati da je ponuda za prodaju usmjerena na potrošače u Uniji ako relevantni gospodarski subjekt na bilo koji način usmjerava svoje aktivnosti na državu članicu. Za analizu svakog pojedinačnog slučaja trebalo bi uzeti u obzir relevantne čimbenike, kao što su zemljopisna područja na koja je moguća otprema, dostupni jezici koji se upotrebljavaju za ponudu ili naručivanje, sredstva plaćanja, upotreba valute države članice ili naziv domene registriran u jednoj od država članica. U slučaju internetske prodaje, sama činjenica da je sučelje gospodarskih subjekata ili pružatelja internetskih platformi za trgovanje dostupno u državi članici u kojoj potrošač ima poslovni nastan ili boravište nije dovoljna.

- (22) U skladu s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u ovoj Uredbi gospodarski subjekti trebali bi biti obvezni na tržište stavljati samo sigurne proizvode. Takva visoka razina sigurnosti trebala bi se ponajprije postići dizajnom i obilježjima proizvoda, uzimajući u obzir predviđenu i predvidljivu upotrebu i uvjete upotrebe proizvoda. Preostale rizike, ako postoje, trebalo bi ublažiti određenim zaštitnim mjerama, kao što su upozorenja i upute.

- (23) Sigurnost proizvoda trebalo bi procijeniti uzimajući u obzir sve relevantne aspekte proizvoda, osobito njegove karakteristike, kao što su fizičke, mehaničke i kemijske karakteristike, i njegovo prezentiranje, kao i posebne potrebe i rizike koje proizvod predstavlja za određene kategorije potrošača koji će vjerojatno upotrebljavati proizvode, osobito djecu, starije osobe i osobe s invaliditetom. Ti rizici mogu uključivati i rizik za okoliš ako predstavlja rizik za zdravlje i sigurnost potrošača. U toj bi se procjeni trebao uzeti u obzir rizik koji digitalno povezani proizvodi predstavljaju za zdravlje, među ostalim rizik za mentalno zdravlje, posebno ranjivih potrošača, osobito djece. Stoga bi pri procjeni sigurnosti digitalno povezanih proizvoda koji će vjerojatno utjecati na djecu proizvođači trebali osigurati da proizvodi koje stavljaju na raspolaganje na tržištu zadovoljavaju najviše standarde integrirane sigurnosti, zaštite i privatnosti u najboljem interesu djece. Nadalje, ako su potrebne posebne informacije kako bi proizvodi bili sigurni za određenu kategoriju osoba, pri procjeni sigurnosti proizvoda trebalo bi uzeti u obzir i prisutnost tih informacija i njihovu dostupnost. Sigurnost svih proizvoda treba procijeniti uzimajući u obzir potrebu da proizvod bude siguran tijekom cijelog životnog vijeka.

- (24) Proizvodi koji se spajaju na druge proizvode ili neugrađeni proizvodi koji utječu na način na koji drugi proizvod funkcionira mogu predstavljati rizik za sigurnost proizvoda. Taj aspekt treba uzeti u obzir kao potencijalni rizik. Povezivanje i međusobna povezanost proizvoda s vanjskim proizvodima ne bi smjeli ugroziti njegovu sigurnost.
- (25) Nove tehnologije mogle bi predstavljati nove rizike za zdravlje i sigurnost potrošača ili promijeniti način na koji bi se postojeći rizici mogli ostvariti, kao što je vanjski zahvat kojim se mijenjaju proizvod ili njegove karakteristike. Nove tehnologije mogle bi znatno izmijeniti izvorni proizvod, primjerice ažuriranjem softvera, koje bi zatim trebalo podvrgnuti novoj procjeni rizika ako bi ta znatna izmjena utjecala na sigurnost proizvoda.
- (26) Posebni kibersigurnosni rizici koji utječu na sigurnost potrošača te protokoli i certifikacije mogu se rješavati sektorskim zakonodavstvom. Međutim, u slučajevima kada se to sektorsko zakonodavstvo ne primjenjuje trebalo bi osigurati da relevantni gospodarski subjekti i nacionalna tijela pri projektiranju proizvoda i njihovoj procjeni uzmu u obzir rizike povezane s novim tehnologijama kako bi se osiguralo da promjene koje se uvode u proizvod ne dovode u pitanje njegovu sigurnost.

- (27) Kako bi se olakšala učinkovita i dosljedna primjena općeg sigurnosnog zahtjeva utvrđenog u ovoj Uredbi, važno je koristiti europske norme koje obuhvaćaju određene proizvode i rizike. Europske norme, na koje su upućivanja objavljena u skladu s Direktivom 2001/95/EZ, trebale bi i dalje osiguravati pretpostavku sukladnosti s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u ovoj Uredbi. Zahtjevi za normizaciju koje Komisija izdaje u skladu s Direktivom 2001/95/EZ trebali bi se smatrati zahtjevima za normizaciju izdanima u skladu s ovom Uredbom. U slučaju da su istom normom obuhvaćeni različiti rizici ili kategorije rizika, sukladnost proizvoda s dijelom norme koji obuhvaća relevantni rizik ili kategoriju rizika također bi samom proizvodu dala pretpostavku sigurnosti u pogledu relevantnog rizika ili kategorije rizika.
- (28) Ako Komisija utvrdi potrebu za europskom normom kojom se osigurava usklađenost određenih proizvoda s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u ovoj Uredbi, trebala bi primijeniti relevantne odredbe Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća¹ te od jedne ili više europskih organizacija za normizaciju zatražiti da izradi nacrt norme ili odredi normu koja je primjerena za osiguravanje da se proizvodi koji su s njom sukladni smatraju sigurnima.

¹ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

- (29) Proizvodi mogu predstavljati različite rizike za različite spolove, što bi se trebalo uzimati u obzir pri provedbi aktivnosti normizacije kako bi se izbjegla odstupanja u pogledu sigurnosti, a time i rodna nejednakost u pogledu sigurnosti. U Deklaraciji o rodno osjetljivim normama Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu navodi se nekoliko mjera koje bi nacionalna tijela za norme i organizacije koje razvijaju norme trebale uvrstiti u svoj akcijski plan za rodno osjetljive norme i razvoj normi, kako bi se postigle rodno uravnotežene, reprezentativne i uključive norme.
- (30) Uz prilagodbu Uredbe (EU) br. 1025/2012 trebalo bi uvesti poseban postupak za donošenje posebnih sigurnosnih zahtjeva uz pomoć specijaliziranog odbora predviđenog ovom Uredbom.
- (31) U slučaju da ne postoje europske norme, nacionalno pravo države članice u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu kojim se utvrđuju zdravstveni i sigurnosni zahtjevi trebalo bi biti u skladu s pravom Unije, posebno s člancima 34. i 36. UFEU-a.

- (32) Gospodarski subjekti trebali bi imati proporcionalne obveze u pogledu sigurnosti proizvoda s obzirom na svoju ulogu u lancu opskrbe kako bi se osigurala visoka razina zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača, a istodobno i učinkovito funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Svi gospodarski subjekti koji sudjeluju u lancu opskrbe i distribucije trebali bi poduzeti odgovarajuće mjere kojima osiguravaju da stavljaju na raspolaganje na tržištu isključivo proizvode koji su sigurni i sukladni s ovom Uredbom. Potrebno je osigurati jasnu i proporcionalnu raspodjelu obveza koje odgovaraju ulozi svakog subjekta u opskrbnom i distribucijskom procesu. Na primjer, kad je riječ o provjeri jesu li proizvođač i, prema potrebi, uvoznik ispunili svoje obveze, od distributera bi se trebalo zahtijevati samo da provodi činjenične provjere, a ne procjenu informacija koje su oni dostavili. Gospodarski subjekti mogli bi dodatno pružiti informacije o identifikaciji proizvoda i gospodarskih subjekata te upute i sigurnosne informacije u digitalnom obliku s pomoću elektroničkih rješenja, kao što su QR kod ili podatkovni matrični kod.

- (33) Proizvođači bi trebali izraditi tehničku dokumentaciju o proizvodima koje stavljaju na tržište, koja bi trebala sadržavati potrebne informacije kako bi se dokazalo da su ti proizvodi sigurni. Tehnička dokumentacija trebala bi se temeljiti na internoj analizi rizika koju provodi proizvođač. Količina informacija koju treba navesti u tehničkoj dokumentaciji trebala bi biti razmjerna složenosti proizvoda i mogućim rizicima koje je utvrdio proizvođač. Proizvođači bi posebno trebali dostaviti opći opis proizvoda i elemente potrebne za procjenu njegove sigurnosti. U slučaju složenih proizvoda ili proizvoda koji predstavljaju moguće rizike, informacije koje je potrebno pružiti možda će trebati opsežniji opis proizvoda. U takvim slučajevima trebalo bi uključiti i analizu tih rizika i tehnička sredstva donesena za ublažavanje ili uklanjanje rizika. Ako je proizvod u skladu s europskim normama ili drugim elementima koji se primjenjuju kako bi se ispunio opći sigurnosni zahtjev utvrđen u ovoj Uredbi, trebalo bi navesti i popis relevantnih europskih normi ili drugih elemenata.
- (34) Svaka fizička ili pravna osoba koja na tržište stavlja proizvod pod svojim imenom ili trgovačkim znakom ili proizvod znatno izmijeni tako da bi to moglo utjecati na sukladnost sa zahtjevima ove Uredbe trebala bi se smatrati proizvođačem i trebala bi preuzeti obveze proizvođača.

- (35) Izmjena proizvoda fizičkim ili digitalnim sredstvima mogla bi utjecati na prirodu i karakteristike proizvoda na način koji nije bio predviđen početnom procjenom rizika proizvoda i koji bi mogao ugroziti sigurnost proizvoda. Takva bi se izmjena stoga trebala smatrati znatnom izmjenom i, ako nije učinjena od strane potrošača ili u njegovo ime, trebala bi dovesti do toga da se proizvod smatra novim proizvodom drugog proizvođača. Kako bi se osigurala usklađenost s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u ovoj Uredbi, osoba koja provodi tu znatnu izmjenu trebala bi se smatrati proizvođačem i podlijevati istim obvezama. Taj bi se zahtjev trebao primjenjivati samo na izmijenjeni dio proizvoda, pod uvjetom da izmjena ne utječe na proizvod u cjelini. Da bi se izbjeglo nepotrebno i nerazmjerno opterećenje, od osobe koja provodi znatnu izmjenu ne bi trebalo zahtijevati ponavljanje ispitivanja i izradu nove dokumentacije za one aspekte proizvoda na koje izmjena ne utječe. Osoba koja provodi znatnu izmjenu trebala bi biti zadužena za dokazivanje da izmjena ne utječe na proizvod kao cjelinu.
- (36) Sami gospodarski subjekti trebali bi uspostaviti interne postupke za provjeru sukladnosti putem kojih bi interno osiguravali učinkovito i brzo izvršavanje svojih obveza, kao i uvjete za pravodobnu reakciju u slučaju opasnog proizvoda.

- (37) Kako bi se spriječilo stavljanje opasnih proizvoda na tržište, gospodarski subjekti trebali bi biti obvezni u svoje proizvodne ili marketinške aktivnosti uključiti interne postupke kojima se osigurava usklađenost s relevantnim zahtjevima ove Uredbe. Takve interne postupke trebali bi odrediti sami gospodarski subjekti u odnosu na svoju ulogu u lancu opskrbe i vrstu predmetnih proizvoda te se oni mogu temeljiti, na primjer, na organizacijskim postupcima, smjernicama, normama ili na imenovanju *ad hoc* upravitelja. Uspostava i oblik takvih internih postupaka trebala bi i dalje biti isključiva odgovornost relevantnih gospodarskih subjekata.
- (38) Ključna je suradnja svih gospodarskih subjekata i pružatelja internetskih platformi za trgovanje s tijelima za nadzor tržišta kako bi se uklonili ili ublažili rizici za relevantne proizvode koji se stavljaju na raspolaganje na tržištu. Međutim, zahtjevi koje im upućuju tijela za nadzor tržišta trebali bi biti prilagođeni ulozi koju imaju u lancu opskrbe i njihovim pravnim obvezama.

- (39) Izravna prodaja koju gospodarski subjekti koji imaju poslovni nastan izvan Unije vrše putem internetskih kanala ometa rad tijela za nadzor tržišta povezan s opasnim proizvodima u Uniji jer u mnogim slučajevima gospodarski subjekti nemaju poslovni nastan ni pravnog zastupnika u Uniji. Stoga je potrebno osigurati da tijela za nadzor tržišta imaju odgovarajuće ovlasti i sredstva za postupanje na djelotvoran način s prodajom opasnih proizvoda na internetu. Kako bi se osigurala djelotvorna provedba ove Uredbe, obvezu iz članka 4. stavaka 1., 2. i 3. Uredbe (EU) 2019/1020 trebalo bi proširiti na proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene zakonodavstva Unije o usklađivanju kako bi se osiguralo da postoji odgovoran gospodarski subjekt koji ima poslovni nastan u Uniji, kojem su povjerene zadaće povezane s takvim proizvodima i koji komunicira s tijelima za nadzor tržišta i, prema potrebi u pogledu mogućih rizika povezanih s proizvodom, pravodobno obavlja posebne zadaće kako bi osigurao da su proizvodi sigurni. Te posebne zadaće trebale bi uključivati redovite provjere usklađenosti s tehničkom dokumentacijom, informacijama o proizvodu i proizvođaču, uputama i informacijama o sigurnosti.
- (40) Podatke za kontakt gospodarskog subjekta koji ima poslovni nastan u Uniji koji je odgovoran za proizvode obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe trebalo bi navoditi zajedno s proizvodom kako bi se olakšale provjere u cijelom lancu opskrbe.

- (41) Kako bi se gospodarski subjekti koji su mala i srednja poduzeća (MSP-ovi), uključujući mikropoduzeća, mogli nositi s novim obvezama utvrđenima u ovoj Uredbi, Komisija bi trebala pružiti praktične smjernice i prilagođene smjernice, primjerice izravan kanal za povezivanje sa stručnjacima u slučaju pitanja, uzimajući u obzir potrebu za pojednostavnjenjem i ograničavanjem njihova administrativnog opterećenja.

(42) Osiguravanje identifikacije proizvoda i pružanje informacija o proizvođaču i drugim relevantnim gospodarskim subjektima u cijelom lancu opskrbe pomaže u identifikaciji gospodarskih subjekata i, prema potrebi, poduzimanju učinkovitih i razmjernih korektivnih mjera protiv opasnih proizvoda, kao što su ciljani opozivi. Identifikacijom proizvoda i pružanjem informacija o proizvođaču i drugim relevantnim gospodarskim subjektima stoga se osigurava da potrošači, uključujući osobe s invaliditetom, i tijela za nadzor tržišta dobiju točne informacije o opasnim proizvodima, čime se jača povjerenje u tržište i izbjegavaju nepotrebni poremećaji u trgovini. Proizvodi bi stoga trebali sadržavati informacije koje omogućuju njihovu identifikaciju i identifikaciju proizvođača te, ako je to primjenjivo, uvoznika i drugih relevantnih gospodarskih subjekata. Ti bi se zahtjevi mogli postrožiti za određene vrste proizvoda za koje je vjerojatno da bi mogli predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača putem sustava prikupljanja i pohrane podataka koji, osim identifikacije proizvoda, omogućuje identifikaciju njegovih sastavnih dijelova ili gospodarskih subjekata uključenih u njegov lanac opskrbe. To ne bi trebalo dovoditi u pitanje zahtjeve u pogledu informiranja utvrđene Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹ vezane za glavne karakteristike robe, u mjeri u kojoj je to primjereno za medij i prirodu robe. Slikom bi se trebala smatrati fotografija, ilustracija ili drugi piktografski element koji jednostavno omogućuje identifikaciju proizvoda ili potencijalnog proizvoda.

¹ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

- (43) Osiguravanjem da proizvođači obavješćuju o nesrećama koje je prouzročio proizvod koji su oni stavili na raspolaganje na tržištu poboljšat će se informacije dostupne tijelima za nadzor tržišta i omogućiti bolja identifikacija potencijalno opasnih kategorija proizvoda. Pravila o odgovornosti gospodarskih subjekata za neispravne proizvode utvrđena su posebnim pravom Unije te se takvo obavješćivanje i prikupljanje podataka stoga ne bi trebalo smatrati prihvaćanjem odgovornosti za neispravni proizvod ili potvrdom odgovornosti u skladu s relevantnim pravom Unije ili nacionalnim pravom.
- (44) Kako bi se mogli otkriti rani novi rizici i drugi tržišni trendovi povezani sa sigurnošću proizvoda, sve zainteresirane strane, uključujući organizacije potrošača ili poslovne organizacije, trebalo bi poticati da tijelima za nadzor tržišta i Komisiji priopće informacije koje su im dostupne radi otkrivanja i istrage povreda ove Uredbe.
- (45) Pružatelji internetskih platformi za trgovanje imaju ključnu ulogu u lancu opskrbe jer omogućuju gospodarskim subjektima da dopru do većeg broja potrošača, a samim time i u sustavu sigurnosti proizvoda.

- (46) U okviru novih složenih poslovnih modela povezanih s internetskom prodajom isti subjekt može pružati niz usluga. Ovisno o prirodi usluga koje se pružaju za određeni proizvod, isti subjekt može biti pripadati različitim kategorijama poslovnih modela na temelju ove Uredbe. Ako subjekt pruža samo usluge internetskog posredovanja za određeni proizvod, tada bi se smatrao samo pružateljem internetske platforme za trgovanje za taj proizvod. U slučaju da isti subjekt pruža usluge internetske platforme za trgovanje za prodaju određenog proizvoda i ujedno djeluje kao gospodarski subjekt u skladu s ovom Uredbom, također bi se smatrao relevantnim gospodarskim subjektom. U takvom bi slučaju predmetni subjekt stoga morao poštovati obveze koje su primjenjive na relevantni gospodarski subjekt. Na primjer, ako pružatelj internetskog tržišta također distribuira proizvod, onda bi se, kad je riječ o prodaji distribuiranog proizvoda, smatrao distributerom. Slično tome, ako predmetni subjekt prodaje proizvode vlastite robne marke, djelovao bi kao proizvođač i stoga bi trebao poštovati zahtjeve koji se primjenjuju na proizvođače. Osim toga, neki subjekti mogu se smatrati pružateljima usluga provođenja narudžbi ako nude usluge provođenja narudžbi. Stoga bi takve slučajeve trebalo procjenjivati od slučaja do slučaja.

(47) S obzirom na važnu ulogu pružatelja internetskih platformi za trgovanje u posredovanju u prodaji proizvoda između trgovaca i potrošača, ti bi subjekti trebali imati veću odgovornost u pogledu prodaje opasnih proizvoda na internetu. Direktivom 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ utvrđuju se opći okvir za e-trgovinu i određene obveze za internetske platforme. Uredbom (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća² uređuje se odgovornost pružatelja usluga internetskog posredovanja za nezakonite sadržaje, uključujući opasne proizvode. Ta se uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje pravila utvrđena pravom Unije o zaštiti potrošača i sigurnosti proizvoda. U skladu s tim na temelju horizontalnog pravnog okvira predviđenog tom uredbom trebalo bi uvesti posebne zahtjeve koji su ključni za postupanje na djelotvoran način s prodajom opasnih proizvoda na internetu u skladu s člankom 2. stavkom 4. točkom (f) te uredbe. U mjeri u kojoj se ovom Uredbom utvrđuju zahtjevi u pogledu sigurnosti proizvoda koje pružatelji internetskih platformi za trgovanje moraju ispunjavati kako bi se osigurala usklađenost s određenim odredbama Uredbe (EU) 2022/2065, ti zahtjevi ne bi trebali utjecati na primjenu Uredbe (EU) 2022/2065, koja se i dalje primjenjuje na te pružatelje internetskih platformi za trgovanje.

¹ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini), (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).

² Uredba (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama) (SL L 277, 27.10.2022., str. 1.).

- (48) Prsegom o sigurnosti proizvoda, koja je prvi put potpisana 2018. i kojoj su otada pristupila brojni pružatelji internetskih platformi za trgovanje, predviđa se niz dobrovoljnih obveza u području sigurnosti proizvoda. Prisega o sigurnosti proizvoda pokazala se opravdanom jer je dovela do poboljšanja zaštite potrošača od opasnih proizvoda koji se prodaju na internetu. Kako bi se ojačala zaštita potrošača izbjegavanjem štete za njihov život, zdravlje i sigurnost te kako bi se osiguralo pošteno tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu, pružatelje internetskih platformi za trgovanje potiče se da preuzmu te dobrovoljne obveze kako bi spriječili ponovno oglašavanje opasnih proizvoda koji su već povučeni. Upotreba tehnologija i digitalnih procesa te poboljšanja sustava uzbunjivanja, posebno portala Safety Gate, mogu omogućiti automatsku identifikaciju i priopćivanje opasnih proizvoda o kojima su podnesene obavijesti te provedbu automatiziranih nasumičnih provjera na portalu Safety Gate.
- (49) Pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi djelovati vodeći računa o sadržaju koji se nalazi na njihovim internetskim sučeljima i odnosi se na sigurnost proizvoda u skladu s posebnim obvezama utvrđenima u ovoj Uredbi. U skladu s tim, u ovoj bi Uredbi trebalo utvrditi obveze dužne pažnje za sve pružatelje internetskih platformi za trgovanje u vezi sa sadržajem koji se nalazi na njihovim internetskim sučeljima i odnosi se na sigurnost proizvoda.

- (50) Nadalje, za potrebe učinkovitog nadzora tržišta pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi se registrirati na portalu Safety Gate i na njemu navesti informacije o svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki kako bi se olakšalo prenošenje informacija o pitanjima sigurnosti proizvoda. Komisija bi trebala osigurati da je registracija jednostavna i prilagođena korisnicima. Jedinstvena kontaktna točka za potrebe ove Uredbe mogla bi biti ista kao kontaktna točka iz članka 11. Uredbe (EU) 2022/2065, a da se pritom ne dovede u pitanje cilj brzog i konkretnog rješavanja pitanja povezanih sa sigurnošću proizvoda.
- (51) Pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi odrediti jedinstvenu kontaktnu točku za potrošače. Ta jedinstvena kontaktna točka trebala bi služiti kao jedinstveni okvir za komunikaciju s potrošačima o pitanjima sigurnosti proizvoda, koja se zatim mogu preusmjeriti na odgovarajuću službu određenog internetske platforme za trgovanje. Time se ne bi trebalo spriječiti stavljanje na raspolaganje potrošačima dodatnih kontaktnih točki za zasebne usluge. Jedinstvena kontaktna točka na temelju ove Uredbe mogla bi biti ista kao kontaktna točka iz članka 12. Uredbe (EU) 2022/2065.

- (52) Kako bi mogli ispuniti svoje obveze iz ove Uredbe, posebno u pogledu pravodobnog i djelotvornog ispunjavanja naloga javnih tijela, obrade obavijesti ostalih trećih strana i suradnje s tijelima za nadzor tržišta u kontekstu provođenja korektivnih mjera na zahtjev, pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi imati interni mehanizam za rješavanje pitanja povezanih sa sigurnošću proizvoda.
- (53) Člankom 14. stavkom 4. Uredbe (EU) 2019/1020 tijelima za nadzor tržišta dodjeljuje se ovlast da, ako ne postoje druga učinkovita sredstva za uklanjanje ozbiljnog rizika, zahtijevaju da se s internetskog sučelja ukloni sadržaj koji se odnosi na povezane proizvode ili da se krajnjim korisnicima pri pristupu internetskom sučelju prikaže izričito upozorenje. Ovlasti povjerene tijelima za nadzor tržišta člankom 14. stavkom 4. Uredbe (EU) 2019/1020 trebale bi se primjenjivati i na ovu Uredbu. Za učinkovit nadzor tržišta na temelju ove Uredbe i kako bi se izbjeglo da na tržištu Unije budu prisutni opasni proizvodi, te bi se ovlasti trebale primjenjivati u svim potrebnim i proporcionalnim slučajevima te na proizvode koji predstavljaju manje ozbiljan rizik. Ključno je da pružatelji internetskih platformi za trgovanje odmah postupe u skladu s tim nalogima. Stoga bi se u tom smislu ovom Uredbom trebali uvesti obvezujući rokovi. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) 2022/2065.

- (54) Nalozima kojima se od pružatelja internetske platforme za trgovanje također zahtijeva da iz svojeg internetskog sučelja ukloni sav identičan sadržaj koji se odnosi na ponudu opasnog proizvoda navedenog u nalogu trebali bi se utvrditi elementi kojima će se odrediti i pružatelju internetske platforme za trgovanje omogućiti da ukloni istovjetne ponude, na temelju informacija koje prikazuju trgovci, u mjeri u kojoj se od pružatelja internetske platforme za trgovanje ne zahtijeva da provede neovisnu procjenu tog sadržaja.
- (55) Ako informacije iz sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate ne sadržavaju točni jedinstveni lokator resursa (URL) i, prema potrebi, dodatne informacije kojima se omogućuje identifikacija sadržaja koji se odnosi na ponudu opasnog proizvoda, pružatelji internetskih platformi za trgovanje ipak bi trebali uzeti u obzir prenesene informacije, kao što su identifikacijske oznake proizvoda, ako su dostupne, i druge informacije o sljedivosti, u kontekstu svih mjera koje pružatelji internetskih platformi za trgovanje donose na vlastitu inicijativu radi otkrivanja, identifikacije ili uklanjanja takvih ponuda opasnih proizvoda na njihovu internetskom sučelju ili onemogućivanja pristupa takvim ponudama na njihovom internetskom sučelju, ako je to primjenjivo. Međutim, portal Safety Gate trebalo bi modernizirati i ažurirati kako bi se pružateljima internetskih platformi za trgovanje olakšalo otkrivanje nesigurnih proizvoda te bi u tu svrhu trebalo biti moguće provesti odredbe ove Uredbe o uklanjanju sadržaja koji se odnosi na ponudu opasnih proizvoda s internetskih sučelja s pomoću sustava obavješćivanja osmišljenog i razvijenog u okviru portala Safety Gate.

- (56) Obveze utvrđene u ovoj Uredbi za pružatelje internetskih platformi za trgovanje ne bi trebale značiti opću obvezu praćenja informacija koje prenose ili pohranjuju niti bi se njima od pružatelja internetskih platformi za trgovanje trebalo zahtijevati aktivno traženje činjenica ili okolnosti koje upućuju na nezakonite aktivnosti, kao što je prodaja opasnih proizvoda na internetu. Međutim, kako bi mogli iskoristiti izuzeće od odgovornosti za usluge smještaja na poslužitelju na temelju Direktive 2000/31/EZ i Uredbe (EU) 2022/2065, pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi odmah sa svojih internetskih sučelja ukloniti sadržaj koji se odnosi na ponudu opasnog proizvoda nakon što sazna za njega ili, ako prime zahtjev za naknadu štete, nakon što dobije spoznaju o sadržaju koji se odnosi na ponudu opasnog proizvoda, osobito ako je pružatelj internetskog tržišta obaviješten o činjenicama ili okolnostima na temelju kojih bi gospodarski subjekt koji postupi s dužnom pažnjom trebao utvrditi predmetnu nezakonitost. Pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi obrađivati obavijesti o sadržaju koji se odnosi na ponudu opasnog proizvoda primljene u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) 2022/2065 u dodatnim rokovima utvrđenima ovom Uredbom. Osim toga, pružatelje internetskih platformi za trgovanje potiče se da provjere proizvode na portalu Safety Gate prije nego što ih stave na svoje sučelje.

- (57) Za potrebe članka 22. Uredbe (EU) 2022/2065 i radi sigurnosti proizvoda koji se prodaju na internetu, koordinator za digitalne usluge trebao bi posebno uzeti u obzir organizacije potrošača i udruge koje zastupaju interese potrošača te druge relevantne dionike, na njihov zahtjev, kao provjerene prijavitelje nezakonitog sadržaja ako su ispunjeni uvjeti iz tog članka.
- (58) Sljedivost proizvoda ključna je za učinkovit nadzor tržišta opasnih proizvoda i korektivne mjere. Potrošači bi isto tako trebali biti jednako zaštićeni od opasnih proizvoda u prodajnim kanalima izvan interneta i na njemu, među ostalim pri kupnji proizvoda na internetskim tržištima. Na temelju odredbi Uredbe (EU) 2022/2065 koje se odnose na sljedivost trgovaca, pružatelji internetskih platformi za trgovanje ne bi trebali dopuštati oglašavanje ponude određenog proizvoda na svojim platformama ako trgovac ne dostavi sve informacije povezane sa sigurnošću proizvoda i sljedivošću kako je navedeno u ovoj Uredbi. Te bi informacije trebalo prikazati zajedno s popisom proizvoda kako bi potrošači mogli imati koristi od istih informacija koje su dostupne na internetu i izvan njega. Međutim, pružatelji internetskih platformi za trgovanje ne bi trebali biti odgovorni za provjeru potpunosti, točnosti i preciznosti samih informacija jer je obveza osiguravanja sljedivosti proizvoda na relevantnom trgovcu.

- (59) Važno je i da pružatelji internetskih platformi za trgovanje blisko surađuju s tijelima za nadzor tržišta, trgovcima i relevantnim gospodarskim subjektima u području sigurnosti proizvoda. U skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2019/1020 obveza suradnje s tijelima za nadzor tržišta uvodi se za pružatelje usluga informacijskog društva u odnosu na proizvode obuhvaćene tom uredbom. Tu bi obvezu stoga trebalo proširiti na sve potrošačke proizvode. Na primjer, tijela za nadzor tržišta stalno poboljšavaju tehnološke alate koje upotrebljavaju za nadzor internetskog tržišta kako bi identificirala opasne proizvode koji se prodaju na internetu. Kako bi ti alati bili operativni, pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi omogućiti pristup svojim sučeljima. Nadalje, radi sigurnosti proizvoda tijela za nadzor tržišta trebala bi imati i mogućnost struganja podataka s internetskog sučelja na obrazloženi zahtjev u slučaju tehničkih prepreka koje su postavili pružatelji internetskih platformi za trgovanje ili internetski prodavatelji. Pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali bi surađivati i u pogledu opoziva proizvoda i izvješćivanja o nesrećama.
- (60) Pravni okvir za nadzor tržišta proizvoda obuhvaćenih zakonodavstvom Unije o usklađivanju utvrđen u Uredbi (EU) 2019/1020 i pravni okvir za nadzor tržišta proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom trebali bi biti što koherentniji. Stoga je potrebno, kad je riječ o aktivnostima nadzora tržišta, obvezama, ovlastima, mjerama i suradnji među tijelima za nadzor tržišta, uskladiti ta dva skupa odredbi. U tu bi se svrhu članak 10., članak 11. stavci od 1. do 7., članci od 12. do 15., članak 16. stavci od 1. do 5., članci 18. i 19. te članci od 21. do 24. Uredbe (EU) 2019/1020 trebali primjenjivati i na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom.

- (61) U skladu s Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ (Carinski zakonik Unije), proizvodi iz trećih zemalja namijenjeni stavljanju na raspolaganje na tržištu Unije ili namijenjeni osobnoj uporabi ili potrošnji na carinskom području Unije stavljaju se u carinski postupak „puštanje u slobodni promet”. Cilj je tog postupka dovršiti utvrđene formalnosti u vezi s uvozom robe, uključujući provedbu primjenjivih odredaba prava Unije, kako bi se ta roba mogla staviti na raspolaganje na tržištu Unije kao bilo koji proizvod koji je proizveden u Uniji. Što se tiče sigurnosti potrošača, zahtijeva se da ti proizvodi budu u skladu s ovom Uredbom, a posebno s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u ovoj Uredbi.
- (62) Poglavlje VII. Uredbe (EU) 2019/1020, kojim se utvrđuju pravila kontrole proizvoda koji ulaze na tržište Unije, već se izravno primjenjuje na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom. Tijela nadležna za te kontrole trebala bi provoditi takve kontrole na temelju analize rizika iz članaka 46. i 47. Uredbe (EU) br. 952/2013, provedbenog zakonodavstva i odgovarajućih smjernica. Stoga se ovom Uredbom ni na koji način ne mijenja poglavlje VII. Uredbe (EU) 2019/1020, kao ni način na koji se tijela nadležna za kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije organiziraju i obavljaju svoje aktivnosti.

¹ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str.1.).

- (63) Države članice trebale bi osigurati da sve mjere koje poduzmu njihova nadležna tijela na temelju ove Uredbe podliježu djelotvornim pravnim lijekovima u skladu s člankom 47. Povelje.
- (64) Nacionalnim tijelima trebalo bi omogućiti da tradicionalne aktivnosti nadzora tržišta usmjerene na sigurnost proizvoda nadopune aktivnostima nadzora tržišta usmjerenima na interne postupke za provjeru sukladnosti koje su uspostavili gospodarski subjekti kako bi se osigurala sigurnost proizvoda. Tijela za nadzor tržišta trebala bi moći zahtijevati od proizvođača da navede na koje se druge proizvode, koji su proizvedeni istim postupkom ili sadržavaju iste sastavne dijelove za koje se smatra da predstavljaju rizik ili koji su dio iste proizvodne serije, odnosi isti rizik.
- (65) Države članice također bi trebale osigurati da tijela za nadzor tržišta imaju dovoljno stručnog znanja i sredstva za sve svoje provedbene aktivnosti.
- (66) Razmjena informacija između država članica i Komisije o primjeni ove Uredbe trebala bi se uspostaviti na temelju pokazatelja ostvarenja koji bi omogućili mjerenje djelotvornosti zakonodavstva Unije o sigurnosti proizvoda.

- (67) Trebala bi postojati učinkovita, brza i točna razmjena informacija o opasnim proizvodima kako bi se osiguralo poduzimanje odgovarajućih mjera u vezi s tim proizvodima i kako bi se time zaštitili zdravlje i sigurnost potrošača.

(68) RAPEX bi trebalo modernizirati kako bi se omogućile učinkovitije korektivne mjere u cijeloj Uniji u odnosu na proizvode koji predstavljaju rizik izvan državnog područja jedne države članice. Prikladno je promijeniti skraćeni naziv RAPEX u Safety Gate radi veće jasnoće i boljeg dopiranja do potrošača. Safety Gate obuhvaća tri elementa: prvo, sustav brzog uzbunjivanja o opasnim neprehrambenim proizvodima u okviru kojeg nacionalna tijela i Komisija mogu razmjenjivati informacije o takvim proizvodima (sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate); drugo, internetski portal za informiranje javnosti i omogućavanje podnošenja pritužbi (portal Safety Gate); i treće, internetski portal kojim se poduzećima omogućuje da ispune svoju obvezu obavješćivanja nadležnih tijela i potrošača o opasnim proizvodima i nesrećama (portal Safety Business Gateway). Trebala bi postojati sučelja između različitih elemenata sustava Safety Gate. Sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate interni je sustav putem kojeg nadležna tijela i Komisija razmjenjuju informacije o mjerama koje se odnose na opasne proizvode i koji može sadržavati povjerljive informacije. Na portalu Safety Gate trebalo bi objaviti izvadak upozorenja kako bi se javnost informirala o opasnim proizvodima. Portal Safety Business Gateway internetski je portal putem kojeg poduzeća obavješćuju tijela za nadzor tržišta država članica o opasnim proizvodima i nesrećama. Komisija bi trebala izraditi tehničko rješenje kako bi osigurala da se informacije koje su poduzeća unijela na portalu Safety Business Gateway, a koje su namijenjene upozoravanju potrošača, mogu bez nepotrebne odgode staviti na raspolaganje potrošačima na portalu Safety Gate. Osim toga, Komisija bi trebala izraditi interoperabilno sučelje kako bi se pružateljima internetskih platformi za trgovanje omogućilo da svoja sučelja povežu s portalom Safety Gate na jednostavan, brz i pouzdan način.

- (69) Države članice trebale bi u sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate prijaviti obvezne i dobrovoljne korektivne mjere kojima se sprečavaju, ograničavaju ili određuju posebni uvjeti za moguće stavljanje na tržište proizvoda zbog ozbiljnog rizika za zdravlje i sigurnost potrošača ili, ako su proizvodi obuhvaćeni Uredbom (EU) 2019/1020, rizika za druge relevantne javne interese krajnjih korisnika.
- (70) Na temelju članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020 nadležna tijela država članica putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz tog članka obavješćuju o mjerama poduzetim protiv proizvoda obuhvaćenih tom uredbom koji predstavljaju manje ozbiljan rizik, a o korektivnim mjerama poduzetim za proizvode obuhvaćene ovom Uredbom koji predstavljaju manje ozbiljan rizik također se može obavijestiti u sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate. Države članice i Komisija trebale bi javnosti staviti na raspolaganje informacije o rizicima za zdravlje i sigurnost potrošača koje predstavljaju proizvodi. Za potrošače i poduzeća prikladno je da se sve informacije o korektivnim mjerama poduzetim u vezi s proizvodima koji predstavljaju ozbiljan rizik nalaze u sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate, čime se omogućuje da relevantne informacije o opasnim proizvodima budu stavljene na raspolaganje javnosti putem portala Safety Gate. Važno je osigurati da su sve te informacije dostupne na službenom jeziku ili jezicima države članice boravišta potrošača i da su napisane na jednostavan i razumljiv način. Stoga se države članice potiču da u sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate obavijeste o svim korektivnim mjerama donesenim za proizvode koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača.

- (71) U slučaju da se informacije moraju dostaviti putem informacijskog i komunikacijskog sustava u skladu s Uredbom (EU) 2019/1020, postoji mogućnost da se te obavijesti podnesu izravno u sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate ili da se generiraju iz informacijskog i komunikacijskog sustava za nadzor tržišta iz članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020. U tu svrhu Komisija bi trebala održavati i dalje razvijati sučelje uspostavljeno za prijenos informacija između tog informacijskog i komunikacijskog sustava i sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate kako bi se izbjegao dvostruki unos podataka i olakšao takav prijenos.
- (72) Komisija bi trebala održavati i dalje razvijati internetski portal Safety Business Gateway, koji gospodarskim subjektima omogućuje da ispune svoje obveze obavješćivanja tijela za nadzor tržišta i potrošača o opasnim proizvodima koje su stavili na raspolaganje na tržištu. Njime bi se trebala omogućiti brza i učinkovita razmjena informacija između gospodarskih subjekata i nacionalnih tijela te olakšati informiranje potrošača koje provode gospodarski subjekti.

- (73) Može biti slučajeva u kojima je potrebno riješiti ozbiljan rizik na razini Unije kad se rizik ne može na zadovoljavajući način suzbiti mjerama koje poduzima predmetna država članica ili bilo kojim drugim postupkom na temelju prava Unije. To bi se osobito moglo odnositi na nove rizike ili one koji utječu na ranjive skupine potrošača. Zbog toga bi Komisija trebala moći donijeti mjere na vlastitu inicijativu ili na zahtjev država članica. Takve bi mjere trebalo prilagoditi ozbiljnosti i hitnosti situacije. Osim toga, potrebno je predvidjeti odgovarajući mehanizam kojim bi Komisija mogla donijeti privremene mjere koje se odmah primjenjuju.
- (74) Utvrđivanje rizika povezanog s proizvodom i njegove razine temelji se na procjeni rizika koju provode relevantni sudionici. U okviru takvih procjena rizika koje provode države članice mogli bi se dobiti različiti rezultati o prisutnosti rizika i njegovoj razini. To bi moglo ugroziti pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta i jednake uvjete za potrošače i gospodarske subjekte. Stoga bi trebalo uspostaviti mehanizam arbitraže, koji bi Komisiji omogućio davanje mišljenja o spornom pitanju.

- (75) Komisija bi trebala izraditi periodično izvješće o primjeni mehanizma u okviru članka 29., koje bi trebalo predstaviti Europskoj mreži tijela država članica nadležnih za sigurnost proizvoda na temelju ove Uredbe („Mreža za sigurnost potrošača”). U izvješću bi se trebalo odrediti glavne kriterije koje države članice primjenjuju za procjenu rizika i njihov utjecaj na unutarnje tržište i na jednaku razinu zaštite potrošača, kako bi se državama članicama i Komisiji omogućilo da usklade pristupe i kriterije za procjenu rizika.
- (76) Mreža za sigurnost potrošača poboljšava suradnju između država članica u području provedbe propisa o sigurnosti proizvoda. Njome se posebno olakšavaju aktivnosti razmjene informacija, organizacija zajedničkih aktivnosti nadzora tržišta razmjena stručnog znanja i najbolje prakse. Također bi trebala doprinijeti usklađivanju metodologija za prikupljanje podataka o sigurnosti proizvoda, kao i povećanju interoperabilnosti regionalnih, sektorskih, nacionalnih i europskih informacijskih sustava za sigurnost proizvoda. Mreža za sigurnost potrošača trebala bi biti propisno zastupljena i sudjelovati u aktivnostima koordinacije i suradnje Mreže Unije za sukladnost proizvoda predviđene Uredbom (EU) 2019/1020 kad god je potrebna koordinacija aktivnosti obuhvaćenih područjem primjene obiju uredbi kako bi se osigurala njihova učinkovitost.

- (77) Kako bi se očuvala koherentnost pravnog okvira za nadzor tržišta i istodobno osigurala učinkovita suradnja između Mreže za sigurnost potrošača i Mreže Unije za sukladnost proizvoda radi strukturirane koordinacije i suradnje između provedbenih tijela država članica i Komisije predviđene Uredbom (EU) 2019/1020 potrebno je da Mreža za sigurnost potrošača surađuje s Mrežom Unije za sukladnost proizvoda u aktivnostima iz članka 11., 12., 13. i 21. Uredbe (EU) 2019/1020.
- (78) Tijela za nadzor tržišta trebala bi provoditi zajedničke aktivnosti s drugim tijelima ili organizacijama koje predstavljaju gospodarske subjekte ili potrošače radi promicanja sigurnosti proizvoda i identificiranja opasnih proizvoda, uključujući one koji se nude na prodaju na internetu. Pritom bi tijela za nadzor tržišta i Komisija, prema potrebi, trebali osigurati da izbor proizvoda i proizvođača kao i aktivnosti koje se provode ne stvaraju situacije koje bi mogle narušiti tržišno natjecanje ili utjecati na objektivnost, neovisnost i nepristranost stranaka. Tijela za nadzor tržišta trebala bi što je prije moguće staviti na raspolaganje javnosti sporazume o zajedničkim aktivnostima, pod uvjetom da takva objava ne ugrožava učinkovitost aktivnosti koje treba izvršiti.

- (79) Komisija bi trebala redovito organizirati zajedničku aktivnost u okviru koje bi tijela za nadzor tržišta trebala provoditi inspekcije proizvoda kupljenih pod tajnim identitetom na internetu ili izvan njega, posebno onih proizvoda o kojima se najčešće podnose obavijesti u sustavu Safety Gate.
- (80) Istodobna koordinirana kontrolna djelovanja („opsežne provjere”) posebne su provedbene mjere kojima bi se moglo dodatno poboljšati sigurnost proizvoda te bi ih stoga trebalo provoditi radi otkrivanja povreda ove Uredbe na internetu i izvan njega. Konkretno, opsežne provjere trebalo bi provesti kad tržišni trendovi, pritužbe potrošača ili druge naznake upućuju na to da određeni proizvodi ili određene kategorije proizvoda često predstavljaju ozbiljan rizik.
- (81) Javnosti bi, u načelu, trebalo osigurati pristup informacijama o sigurnosti proizvoda kojima raspolažu nadležna tijela. Međutim, pri stavljanju informacija o sigurnosti proizvoda na raspolaganje javnosti trebalo bi zaštititi profesionalnu tajnu, kako je predviđeno u članku 339. UFEU-a, na način sukladan potrebama za osiguravanje učinkovitosti aktivnosti nadzora tržišta i zaštitnih mjera.
- (82) Pritužbe su važne radi podizanja razine osviještenosti nacionalnih tijela o sigurnosti i djelotvornosti aktivnosti nadzora i kontrole koje se odnose na opasne proizvode. Države članice stoga bi potrošačima i drugim zainteresiranim stranama, kao što su udruge potrošača i gospodarski subjekti, trebale omogućiti podnošenje takvih pritužbi.

- (83) Javno sučelje sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate, portal Safety Gate, omogućuje široj javnosti, među ostalim potrošačima, gospodarskim subjektima i pružateljima internetskih platformi za trgovanje, da bude obaviještena o korektivnim mjerama koje se poduzimaju protiv opasnih proizvoda prisutnih na tržištu Unije. Poseban odjeljak portala Safety Gate omogućuje potrošačima da obavijeste Komisiju o proizvodima koji se nalaze na tržištu, a koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača. Prema potrebi, Komisija bi trebala osigurati odgovarajuće daljnje postupanje, posebno prosljeđivanjem takvih informacija relevantnim nacionalnim tijelima. Baza podataka i internetska stranica sustava Safety Gate trebali bi biti lako pristupačni osobama s invaliditetom.
- (84) Nakon provjere točnosti informacija dobivenih od potrošača i drugih zainteresiranih strana, Komisija bi trebala osigurati odgovarajuće daljnje postupanje. Komisija bi posebno trebala proslijediti informacije relevantnim državama članicama kako bi nadležno tijelo za nadzor tržišta moglo postupiti kako je prikladno i potrebno. Važno je da potrošači i druge zainteresirane strane budu na odgovarajući način obaviješteni o djelovanju Komisije.

(85) Ako se proizvod koji je već prodan potrošačima pokaže opasnim, možda će ga trebati opozvati kako bi se zaštitili potrošači u Uniji. Potrošači možda nisu svjesni da posjeduju opozvani proizvod. Kako bi se povećala djelotvornost opoziva, važno je učinkovitije obavijestiti predmetne potrošače. Izravan kontakt najučinkovitiji je način za obavješćivanje potrošača o opozivima i poticanje djelovanja. To je i najpoželjniji komunikacijski kanal za sve skupine potrošača. Kako bi se osigurala sigurnost potrošača, važno je da budu brzo i pouzdano obaviješteni. Gospodarski subjekti i, ako je primjenjivo, pružatelji internetskih platformi za trgovanje stoga bi se trebali koristiti podacima o kupcima koji su im na raspolaganju kako bi obavijestili potrošače o opozvanim proizvodima i sigurnosnim upozorenjima povezanim s proizvodima koje su kupili. Stoga je potrebna pravna obveza kojom se od gospodarskih subjekata i pružatelja internetskih platformi za trgovanje zahtijeva da upotrebljavaju sve podatke o kupcima koji su im već na raspolaganju kako bi obavijestili potrošače o opozivu i sigurnosnim upozorenjima. U tom bi smislu gospodarski subjekti i pružatelji internetskih platformi za trgovanje trebali osigurati mogućnost izravnog kontakta s kupcima u slučaju opoziva ili sigurnosnog upozorenja koje se odnosi na njih uključe u postojeće programe vjernosti kupaca i sustave registracije proizvoda, putem kojih se od kupaca traži da, nakon kupnje proizvoda, dobrovoljno dostave proizvođačima neke informacije kao što su ime, podaci za kontakt, model proizvoda ili serijski broj. Sama činjenica da je opoziv proizvoda usmjeren na potrošače ne bi trebala spriječiti gospodarske subjekte i pružatelje internetskih platformi za trgovanje da sve kupce upoznaju s obavijesti o opozivu proizvoda niti da drugim krajnjim korisnicima ponude pravna sredstva. Gospodarske subjekte i pružatelje internetskih platformi za trgovanje trebalo bi poticati da poduzmu takve mjere, posebno u slučaju kada mikropoduzeća i mala poduzeća djeluju kao potrošači.

- (86) Potrošače bi trebalo poticati da registriraju proizvode kako bi dobili informacije o opozvanim proizvodima i sigurnosnim upozorenjima. Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata kako bi za neke određene proizvode ili kategorije proizvoda potrošači uvijek imali mogućnost registrirati proizvod koji su kupili kako bi bili izravno obaviješteni o opozivu proizvoda ili sigurnosnom upozorenju povezanom s tim proizvodom. Pri utvrđivanju određenih proizvoda ili kategorija proizvoda koji podliježu tom zahtjevu trebalo bi uzeti u obzir životni ciklus proizvoda ili kategorija predmetnih proizvoda, kao i rizike koje ti proizvodi predstavljaju, učestalost njihova opoziva i kategoriju korisnika proizvoda, posebno ranjivih potrošača.
- (87) Trećina potrošača i dalje upotrebljava opasne proizvode unatoč primanju obavijesti o opozivu, posebno zato što su obavijesti o opozivu sastavljene na složen način ili se u njima umanjuje predmetni rizik. Obavijest o opozivu stoga bi trebala biti jasna, transparentna i jasno opisivati predmetni rizik, izbjegavajući sve pojmove, izraze ili druge elemente koji bi mogli utjecati na to da potrošač rizik doživi kao manje opasan. Potrošači bi također trebali moći dobiti više informacija, prema potrebi, putem besplatnog telefonskog broja ili drugog interaktivnog instrumenta.

(88) Kako bi se potaknula reakcija potrošača na opoziv, važno je i da djelovanje koje se od njih zahtijeva bude što jednostavnije te da ponuđena pravna sredstva budu djelotvorna, besplatna i pravodobna. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća¹ potrošačima se osiguravaju ugovorna pravna sredstva za nedostatak sukladnosti materijalne robe koja je postojala u trenutku isporuke i postala očita u jamstvenom roku koji su utvrdile države članice u skladu s člankom 10. stavkom 3. ove Direktive. Članak 14. Direktive (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća² primjenjuje se i u pogledu materijalnih nosača podataka, kao što su DVD-ovi, CD-ovi, USB memorije i memorijske kartice, koji se upotrebljavaju za prijenos digitalnog sadržaja. Međutim, situacije u kojima su opasni proizvodi povučeni s tržišta opravdavaju postojanje posebnog skupa pravila koja bi se trebala primjenjivati ne dovodeći u pitanje ugovorna pravna sredstva jer su njihovi ciljevi različiti. Dok se ugovornim pravnim sredstvima ispravlja nedostatak sukladnosti robe s ugovorom, pravna sredstva u slučaju opoziva služe kako bi se osiguralo uklanjanje opasnih proizvoda s tržišta i potrošačima omogućila odgovarajuća pravna sredstva. Iz tog razloga postoje velike razlike između dva skupa mogućih pravnih sredstava: prvo, u slučaju opoziva proizvoda u skladu s ovom Uredbom ne bi trebalo postojati vremensko ograničenje za aktiviranje pravnih sredstava; drugo, potrošač bi trebao imati pravo zatražiti pravna sredstva od relevantnog gospodarskog subjekta, a ne nužno od trgovca. Osim toga, u slučaju opoziva, potrošač ne bi trebao imati obvezu dokazati da je proizvod opasan.

¹ Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.).

² Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.).

- (89) S obzirom na različite ciljeve pravnih sredstava predviđenih u slučaju opoziva opasnog proizvoda s tržišta i pravnih sredstava za nesukladnost robe s ugovorom, potrošači bi trebali upotrebljavati sustav koji odgovara relevantnoj situaciji. Primjerice, ako potrošač primi obavijest o opozivu s opisom pravnih sredstava koja su mu na raspolaganju, on bi trebao djelovati u skladu s uputama iz obavijesti o opozivu. Međutim, ne bi mu trebalo uskratiti mogućnost da od prodavatelja zatraži pravna sredstva na temelju nesukladnosti opasne robe s ugovorom.
- (90) Nakon što je iskoristio pravno sredstvo predviđeno u slučaju opoziva, potrošač ne bi trebao imati pravo na pravna sredstva predviđena u slučaju nesukladnosti robe s ugovorom na temelju činjenice da je proizvod opasan jer nesukladnost više ne postoji. Slično tomu, u slučaju da se potrošač pozove na svoje pravo na korištenje pravnih sredstava na temelju Direktive (EU) 2019/770 ili Direktive (EU) 2019/771, potrošač nema pravo na pravna sredstva na temelju ove Uredbe za isti sigurnosni problem. Međutim, ako drugi zahtjevi o sukladnosti u pogledu iste robe nisu ispunjeni, prodavatelj bi i dalje ostao odgovoran za takvu nesukladnost robe s ugovorom čak i ako je potrošač iskoristio pravno sredstvo nakon opoziva opasnog proizvoda s tržišta.

- (91) Gospodarski subjekti koji pokreću opoziv proizvoda trebali bi potrošačima ponuditi najmanje dvije mogućnosti između popravka, zamjene ili odgovarajućeg povrata vrijednosti opozvanog proizvoda, osim ako je to nemoguće ili nerazmjerno. Ako se potrošačima ponudi izbor između pravnih sredstava, može se poboljšati učinkovitost opoziva. Osim toga, trebalo bi motivirati potrošače da sudjeluju u opozivu, primjerice popustima ili vaučerima, kako bi se povećala učinkovitost opoziva. Popravak proizvoda trebao bi se smatrati mogućim pravnim sredstvom samo ako se može osigurati sigurnost popravljenog proizvoda. Iznos povrata vrijednosti trebao bi biti barem jednak cijeni koju je potrošač platio, ne dovodeći u pitanje daljnju kompenzaciju predviđenu nacionalnim propisima. Ako nije dostupan dokaz o plaćenom iznosu, svejedno je potrebno osigurati odgovarajući povrat vrijednosti opozvanog proizvoda. U slučaju opoziva materijalnog nosača podataka za digitalni sadržaj u smislu članka 2. točke 1. Direktive (EU) 2019/770 povrat bi trebao obuhvaćati sve iznose koje je potrošač platio na temelju ugovora, kako je predviđeno u članku 16. stavku 1. te direktive. Nijednim pravnim sredstvom ne bi se trebalo dovesti u pitanje pravo potrošača na naknadu štete u skladu s nacionalnim pravom.

- (92) Pravnim sredstvima koja se nude u slučaju opoziva proizvoda zbog sigurnosti ne bi se trebalo pretjerano opteretiti potrošače niti ih izložiti riziku. Ako pravno sredstvo podrazumijeva i odlaganje opozvanog proizvoda, takvo bi se odlaganje trebalo provesti uzimajući u obzir okolišne i održive ciljeve utvrđene na razini Unije i na nacionalnoj razini. Osim toga, popravak koji obavljaju potrošači trebao bi se smatrati mogućim pravnim sredstvom samo ako ga potrošač može jednostavno i sigurno provesti, na primjer zamjenom baterije ili rezanjem pretjerano dugih vezica na dječjoj odjeći kada je to predviđeno u obavijesti o opozivu. Nadalje, popravkom koji obavlja potrošač ne bi se trebala dovesti u pitanje prava potrošača na temelju direktiva (EU) 2019/770 i (EU) 2019/771. Stoga u takvim situacijama gospodarski subjekti ne bi trebali obvezati potrošače na popravak opasnog proizvoda.
- (93) Ovom bi se Uredbom također trebalo potaknuti gospodarske subjekte i pružatelje internetskih platformi za trgovanje da dobrovoljno sklapaju memorandume o razumijevanju s nadležnim tijelima, Komisijom ili organizacijama koje zastupaju potrošače ili gospodarske subjekte kako bi preuzeli dobrovoljne obveze povezane sa sigurnošću proizvoda koje nadilaze pravne obveze utvrđene u pravu Unije.

(94) Potrošači bi trebali imati pravo ostvarivati svoja prava u odnosu na obveze utvrđene gospodarskim subjektima ili pružateljima internetskih platformi za trgovanje na temelju ove Uredbe putem predstavničkih tužbi u skladu s Direktivom (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća¹. U tu bi svrhu ovom Uredbom trebalo predvidjeti da se Direktiva (EU) 2020/1828 primjenjuje na predstavničke tužbe koje se odnose na povrede ove Uredbe koje štete ili mogu naštetiti kolektivnim interesima potrošača. Prilog I. toj direktivi trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti. Države članice trebaju osigurati da je ta izmjena uzeta u obzir u njihovim mjerama za prenošenje donesenim u skladu s tom direktivom, iako donošenje mjera za prenošenje u tom pogledu nije uvjet za primjenjivost te direktive na te predstavničke tužbe. Primjenjivost te direktive na predstavničke tužbe podnesene zbog povreda određena ove Uredbe koje su počinili gospodarski subjekti i pružatelji internetskih platformi za trgovanje, a koje štete ili mogu naštetiti kolektivnim interesima potrošača treba započeti od datuma početka primjene ove Uredbe. Do tog datuma potrošači bi se trebali moći osloniti na primjenjivost Direktive (EU) 2020/1828 u skladu s točkom 8. Priloga I. toj direktivi.

¹ Direktiva (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošača i stavljanju izvan snage Direktive 2009/22/EZ (SL L 409, 4.12.2020., str. 1.).

- (95) Unija bi trebala moći surađivati i razmjenjivati informacije o sigurnosti proizvoda s regulatornim tijelima trećih zemalja ili međunarodnim organizacijama u okviru sporazuma sklopljenih između Unije i trećih zemalja ili međunarodnih organizacija ili sporazuma između Komisije i nadležnih tijela trećih zemalja ili međunarodnih organizacija, također u cilju sprečavanja stavljanja opasnih proizvoda na tržište. Ta suradnja i razmjena informacija trebala bi se odvijati u skladu s pravilima Unije o povjerljivosti i zaštiti osobnih podataka. Osobni podaci trebaju se prenositi samo u mjeri u kojoj je takva razmjena nužna isključivo u svrhu zaštite zdravlja ili sigurnosti potrošača.
- (96) Sustavna razmjena informacija između Komisije i trećih zemalja ili međunarodnih organizacija o sigurnosti potrošačkih proizvoda te o preventivnim, ograničavajućim i korektivnim mjerama trebala bi se temeljiti na uzajamnosti, što podrazumijeva istovjetnu, ali ne nužno identičnu razmjenu informacija na obostranu korist. Razmjena informacija sa trećom zemljom koja proizvodi robu namijenjenu tržištu Unije mogla bi se sastojati od toga da Komisija pošalje odabrane informacije iz sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate povezane s proizvodima podrijetlom iz te partnerske treće zemlje. U zamjenu, ta treća zemlja može poslati informacije o mjerama daljnjeg postupanja poduzetima na temelju primljenih obavijesti. Takva suradnja mogla bi doprinijeti cilju zaustavljanja opasnih proizvoda na samom izvoru i sprečavanja njihova ulaska na tržište Unije.

- (97) Kako bi sankcije imale znatan odvraćajući učinak za gospodarske subjekte i, ako je primjenjivo, pružatelje internetskih platformi za trgovanje u smislu sprečavanja stavljanja opasnih proizvoda na tržište, trebale bi biti primjerene vrsti povrede, mogućoj koristi za gospodarski subjekt ili pružatelja internetskog tržišta te vrsti i težini štete koja je nanesena potrošaču. Sankcije bi trebale biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.
- (98) Pri izricanju sankcija trebalo bi voditi računa o prirodi, težini i trajanju predmetne povrede. Izricanje sankcija trebalo bi biti proporcionalno i usklađeno s pravom Unije i nacionalnim pravom, među ostalim i s primjenjivim postupovnim jamstvima i načelima Povelje.

(99) Kako bi se održala visoka razina zdravlja i sigurnosti potrošača, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s identifikacijom i sljedivosti proizvoda koji predstavljaju potencijalni ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača te u vezi s funkcioniranjem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate, posebno radi utvrđivanja modaliteta i postupaka za razmjenu informacija o mjerama priopćenima putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate i kriterija za procjenu razine rizika. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

¹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (100) Radi osiguranja ujednačenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje posebnih sigurnosnih zahtjeva, utvrđivanje pokazatelja ostvarenja na temelju kojih države članice moraju dostaviti podatke o provedbi ove Uredbe; za određivanje zadaća i uloga jedinstvenih nacionalnih kontaktnih točaka; za poduzimanje mjera u pogledu djelovanja Unije u vezi s proizvodima koji predstavljaju ozbiljan rizik; za utvrđivanje modaliteta za slanje informacija potrošača putem portala Safety Gate; za određivanje provedbe interoperabilnog sučelja na portalu Safety Gate; za utvrđivanje zahtjeva za registraciju proizvoda za potrebe opoziva proizvoda zbog sigurnosti; i donošenje predložka za obavijest o opozivu. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (101) Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju kada, u opravdanim slučajevima povezanim sa zdravljem i zaštitom potrošača, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.
- (102) Komisija bi trebala provesti evaluaciju provedbe sankcija utvrđenih u ovoj Uredbi u pogledu njihove djelotvornosti i odvrćajućih učinaka te, prema potrebi, donijeti zakonodavni prijedlog u vezi s njihovom provedbom.

¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (103) Određene odredbe Uredbe (EU) br. 1025/2012 trebalo bi izmijeniti kako bi se uzele u obzir posebnosti ove Uredbe, a posebno potreba za određivanjem posebnih sigurnosnih zahtjeva u okviru ove Uredbe prije podnošenja zahtjeva europskoj organizaciji za normizaciju.
- (104) Direktiva 87/357/EEZ koja obuhvaća potrošačke proizvode koji, iako nisu prehrambeni proizvodi, nalikuju prehrambenim proizvodima i mogu se zamijeniti s prehrambenim proizvodima na način da ih potrošači, osobito djeca, mogu staviti u usta, sisati ili progutati i koji bi mogli uzrokovati, na primjer, gušenje, trovanje, perforaciju ili opstrukciju probavnog trakta, dovela je do prijepora u njezinu tumačenju. Nadalje, ta je direktiva donesena u vrijeme kad je područje primjene pravnog okvira za sigurnost potrošačkih proizvoda bilo vrlo ograničeno. Iz tih bi razloga Direktivu 87/357/EEZ trebalo staviti izvan snage i zamijeniti ovom Uredbom, posebno odredbama ove Uredbe kojima se osigurava da se, nakon procjene rizika, proizvodi koji mogu biti štetni ako se stave u usta, sišu ili progutaju i koji se mogu zamijeniti za prehrambeni proizvod zbog svojeg oblika, mirisa, boje, izgleda, pakiranja, označivanja, obujma, veličine ili drugih karakteristika smatraju opasnima. Prilikom evaluacije tijela za nadzor tržišta trebala bi uzeti u obzir da, među ostalim, i u skladu s mišljenjem Suda Europske unije, nije potrebno objektivnim i potkrijepljenim podacima dokazati da stavljanje u usta,isanje ili gutanje proizvoda koji imitiraju hranu može uključivati rizike kao što su gušenje, trovanje odnosno perforacija ili opstrukcija probavnog trakta. Međutim, nadležna nacionalna tijela trebala bi na pojedinačnoj osnovi procijeniti jesu li takvi proizvodi opasni i opravdati tu procjenu.

- (105) Kako bi se gospodarskim subjektima i pružateljima internetskih platformi za trgovanje dalo dovoljno vremena za prilagodbu zahtjevima iz ove Uredbe, među ostalim zahtjevima u pogledu informiranja, potrebno je osigurati dostatno prijelazno razdoblje nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe tijekom kojeg se proizvodi obuhvaćeni Direktivom 2001/95/EZ koji su sukladni s tom Direktivom i dalje mogu stavljati na tržište. Države članice stoga ne bi trebale sprečavati stavljanje takvih proizvoda na tržište, uključujući ponude za prodaju.
- (106) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta uz istovremeno pružanje visoke razine zaštite potrošača ne mogu dostatno ostvariti države članice jer su potrebni visok stupanj suradnje i koherentno djelovanje nadležnih tijela država članica te uspostava mehanizma za brzu i učinkovitu razmjenu informacija o opasnim proizvodima u Uniji, već se zbog prirode problema oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

- (107) Ako je za potrebe ove Uredbe potrebno obrađivati osobne podatke, takvu obradu trebalo bi provoditi u skladu s pravom Unije o zaštiti osobnih podataka. Svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe podliježe uredbama (EU) 2016/679¹ i (EU) 2018/1725² te Direktivi 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³, ovisno o slučaju. Kad potrošači prijave proizvod na portalu Safety Gate, trebali bi se pohranjivati samo oni osobni podaci koji su potrebni za prijavu opasnog proizvoda i u razdoblju od najviše pet godina od unosa tih podataka. Proizvođači i uvoznici trebali bi voditi registar pritužbi potrošača samo dok je to potrebno za potrebe ove Uredbe. Proizvođači i uvoznici, ako su fizičke osobe, trebali bi otkriti svoja imena kako bi se osiguralo da potrošač može identificirati proizvod za potrebe sljedivosti.
- (108) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) 2018/1725,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

¹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

² Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

³ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.).

Poglavlje I.

Opće odredbe

Članak 1.

Cilj i predmet

1. Cilj je ove Uredbe poboljšati funkcioniranje unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguravanje visoke razine zaštite potrošača.
2. Ovom se Uredbom utvrđuju osnovna pravila o sigurnosti potrošačkih proizvoda koji se stavljaju na tržište ili stavljaju na raspolaganje na tržištu.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na proizvode koji se stavljaju na tržište ili stavljaju na raspolaganje na tržištu ako ne postoje posebne odredbe s istim ciljem u okviru prava Unije kojima se uređuje sigurnost predmetnih proizvoda.

Ako proizvodi podliježu posebnim sigurnosnim zahtjevima utvrđenima u pravu Unije, ova se Uredba primjenjuje samo na one aspekte i rizike ili kategorije rizika koji nisu predviđeni tim zahtjevima.

U pogledu proizvoda koji podliježu posebnim zahtjevima utvrđenima u zakonodavstvu Unije o usklađivanju kako je definirano u članku 3. točki 27. ne primjenjuju se:

- (a) poglavlje II. ako se radi o rizicima ili kategorijama rizika obuhvaćenima zakonodavstvom Unije o usklađivanju;
- (b) poglavlje III. odjeljak 1., poglavlja V. i VII. i poglavlja od IX. do XI.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

- (a) lijekove za humanu ili veterinarsku primjenu;
- (b) hranu;
- (c) hranu za životinje;
- (d) žive bilje i životinje, genetski modificirane organizme i genetski modificirane mikroorganizme u kontroliranoj upotrebi, kao i proizvode bilja i životinja koji se neposredno odnose na njihovu buduću reprodukciju;
- (e) nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode;
- (f) sredstva za zaštitu bilja;

- (g) opremu kojom se potrošači voze ili putuju ako tom opremom izravno upravlja pružatelj usluga u kontekstu usluge prijevoza pružene potrošačima i ako tom opremom ne upravljaju sami potrošači;
 - (h) zrakoplove iz članka 2. stavka 3. točke (d) Uredbe (EU) 2018/1139;
 - (i) antikvitete.
3. Ova se Uredba primjenjuje na proizvode koji se stavljaju na tržište ili stavljaju na raspolaganje na tržištu, neovisno o tome jesu li novi, rabljeni, popravljani ili preradeni. Ne primjenjuje se na proizvode koje prije upotrebe treba popraviti ili preraditi ako se ti proizvodi kao takvi stavljaju na tržište ili stavljaju na raspolaganje na tržištu i jasno označuju.
4. Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje pravila utvrđena pravom Unije o zaštiti potrošača.
5. Ova se Uredba provodi uzimajući u obzir načelo opreznosti.

Članak 3.
Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „proizvod” znači svaki predmet, bez obzira na to je li međusobno povezan s drugim predmetima ili ne, isporučen ili stavljen na raspolaganje, uz naknadu ili bez nje, među ostalim u kontekstu pružanja usluge, koji je namijenjen potrošačima ili za koji postoji vjerojatnost da će ga, u razumno predvidljivim uvjetima, potrošači upotrebljavati čak i ako im nije namijenjen;
- (2) „siguran proizvod” znači svaki proizvod koji u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima upotrebe, uključujući stvarno trajanje upotrebe, ne predstavlja nikakav rizik ili samo najmanji rizik spojiv s upotrebom proizvoda, koji se smatra prihvatljivim i sukladnim s visokom razinom zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača;
- (3) „opasan proizvod” znači svaki proizvod koji nije „siguran proizvod”;
- (4) „rizik” znači kombinacija vjerojatnosti pojave opasnosti koja može dovesti do štete i stupnja ozbiljnosti te štete;

- (5) „ozbiljan rizik” znači rizik za koji se, na temelju procjene rizika i uzimajući u obzir normalnu i predvidljivu upotrebu proizvoda, smatra da može zahtijevati brzu intervenciju tijela za nadzor tržišta, uključujući slučajeve u kojima učinci rizika nisu trenutačni;
- (6) „stavljanje na raspolaganje na tržištu” znači svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu Unije u okviru trgovačke djelatnosti s plaćanjem ili bez plaćanja;
- (7) „stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu Unije;
- (8) „proizvođač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja proizvodi proizvod ili za koju se proizvod projektira ili proizvodi, i koja taj proizvod stavlja na tržište pod imenom ili trgovačkim znakom te osobe;
- (9) „ovlašteni zastupnik” znači svaka fizička ili pravna osoba koja ima poslovni nastan u Uniji i koju je proizvođač pisanim putem ovlastio da u ime tog proizvođača obavlja određene zadaće u vezi s obvezama proizvođača iz ove Uredbe;

- (10) „uvoznik” znači svaka fizička ili pravna osoba koja ima poslovni nastan u Uniji i koja na tržište Unije stavlja proizvod iz treće zemlje;
- (11) „distributer” znači svaka fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja nije proizvođač ni uvoznik i koja stavlja proizvod na raspolaganje na tržištu;
- (12) „pružatelj usluge provođenja narudžbi” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u okviru trgovačke djelatnosti nudi najmanje dvije od sljedećih usluga: skladištenje, pakiranje, adresiranje i slanje, a da nema u svojem vlasništvu te proizvode, isključujući poštanske usluge iz članka 2. točke 1. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹, usluge dostave paketa kako su definirane u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća² te sve druge poštanske usluge ili usluge teretnog prijevoza;
- (13) „gospodarski subjekt” znači proizvođač, ovlašteni zastupnik, uvoznik, distributer, pružatelj usluge provođenja narudžbi ili bilo koja druga fizička ili pravna osoba koja podliježe obvezama u vezi s proizvodnjom proizvoda, njihovim stavljanjem na raspolaganje na tržištu u skladu s ovom Uredbom;

¹ Direktiva 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (SL L 15, 21.1.1998., str. 14.).

² Uredba (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o uslugama prekogranične dostave paketa (SL L 112, 2.5.2018., str. 19.).

- (14) „pružatelj internetske platforme za trgovanje” znači pružatelj usluga posredovanja koji upotrebljava internetsko sučelje koje potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s trgovcima radi prodaje proizvoda;
- (15) „internetsko sučelje” znači svi računalni programi, uključujući internetske stranice, dio internetskih stranica ili aplikaciju, uključujući mobilne aplikacije;
- (16) „ugovor na daljinu” znači ugovor na daljinu kako je definiran u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU;
- (17) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja djeluje u svrhe koje ne ulaze okvire njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;
- (18) „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja među ostalim djeluje preko osoba koje djeluju u ime ili za račun te fizičke ili pravne osobe, za potrebe povezane s trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću te fizičke ili pravne osobe;
- (19) „europska norma” znači europska norma definirana u članku 2. točki 1. podtočki (b) Uredbe (EU) br. 1025/2012;

- (20) „međunarodna norma” znači međunarodna norma definirana u članku 2. točki 1. podtočki (a) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
- (21) „nacionalna norma” znači nacionalna norma definirana u članku 2. točki 1. podtočki (d) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
- (22) „europska organizacija za normizaciju” znači europska organizacija za normizaciju navedena u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 1025/2012;
- (23) „nadzor tržišta” znači aktivnosti koje provode i mjere koje poduzimaju tijela za nadzor tržišta kako bi osigurala da su proizvodi sukladni sa zahtjevima utvrđenim u ovoj Uredbi;
- (24) „tijelo za nadzor tržišta” znači tijelo koje imenuje država članica na temelju članka 10. Uredbe (EU) 2019/1020 kao tijelo odgovorno za organizaciju i provedbu nadzora tržišta na području te države članice;
- (25) „opoziv” znači svaka mjera čiji je cilj postići povrat proizvoda koji je već stavljen na raspolaganje potrošaču;
- (26) „povlačenje” znači svaka mjera usmjerena na sprečavanje da proizvod u lancu opskrbe bude stavljen na raspolaganje na tržištu;

- (27) „zakonodavstvo Unije o usklađivanju” znači zakonodavstvo Unije navedeno u Prilogu I. Uredbi (EU) 2019/1020 i svako drugo zakonodavstvo kojim se usklađuju uvjeti za stavljanje proizvoda na koje se primjenjuje ova Uredba na tržište;
- (28) „antikviteti” znači proizvodi kao što su kolekcionarski predmeti ili umjetnička djela za koje potrošači ne mogu razumno očekivati da ispunjavaju najsuvremenije sigurnosne norme.

Članak 4.

Prodaja na daljinu

Proizvodi koji se nude na prodaju na internetu ili drugim sredstvima prodaje na daljinu smatraju se stavljenima na raspolaganje na tržištu ako je ponuda usmjerena na potrošače u Uniji. Ponuda za prodaju smatra se usmjerenom na potrošače u Uniji ako relevantni gospodarski subjekt na bilo koji način usmjerava svoje aktivnosti na jednu ili više država članica.

Poglavlje II.

Sigurnosni zahtjevi

Članak 5.

Opći sigurnosni zahtjevi

Gospodarski subjekti smiju stavljati na tržište ili stavljati na raspolaganje na tržištu samo sigurne proizvode.

Članak 6.

Aspekti za procjenu sigurnosti proizvoda

1. Prilikom procjene toga je li pojedini proizvod siguran u obzir se posebno uzimaju sljedeći aspekti:
 - (a) karakteristike proizvoda, uključujući njegov dizajn, tehničke karakteristike, sastav, pakiranje, upute za sklapanje te, prema potrebi, za ugradnju, upotrebu i održavanje;
 - (b) učinak na druge proizvode ako se razumno može predvidjeti da će se proizvod upotrebljavati s drugim proizvodima, uključujući međusobnu povezanost tih proizvoda;

- (c) učinak koji bi drugi proizvodi mogli imati na proizvod koji se procjenjuje, ako se razumno može predvidjeti da će se taj proizvod upotrebljavati s drugim proizvodima, uključujući učinak neugrađenih proizvoda koji su namijenjeni određivanju, promjeni ili upotpunjavanju rada proizvoda koji se ocjenjuje, a koji se moraju uzeti u obzir pri procjeni sigurnosti proizvoda koji se procjenjuje;
- (d) prezentiranje proizvoda, označivanje, uključujući označivanje primjerene dobi djece koja se mogu služiti proizvodom, sva upozorenja i upute za sigurnu upotrebu i odlaganje proizvoda te sve druge oznake ili informacije o proizvodu;
- (e) kategorije potrošača koji upotrebljavaju proizvod, posebno procjenjivanjem rizika za ranjive skupine potrošača kao što su djeca, starije osobe i osobe s invaliditetom, kao i utjecaja različitih spolova na zdravlje i sigurnost;
- (f) izgled proizvoda ako je vjerojatno da će navesti potrošače da ga upotrebljavaju na način različit od onoga za koji je projektiran, a posebno:
 - i. ako proizvod iako nije prehrambeni proizvod nalikuje prehrambenom proizvodu i postoji vjerojatnost da ga se zamijeni za prehrambeni proizvod zbog njegova oblika, mirisa, boje, izgleda, pakiranja, označivanja, obujma, veličine ili drugih karakteristika te bi ga potrošači, posebno djeca, stoga mogli staviti u usta, sisati ili progutati;

- ii. ako postoji vjerojatnost da će proizvod upotrebljavati djeca, iako nije projektiran za djecu ni namijenjen da ga upotrebljavaju djeca, ili taj proizvod nalikuje predmetu koji se obično smatra privlačnim ili namijenjenim djeci zbog svojeg dizajna, pakiranja ili karakteristika;
 - (g) ako to zahtijeva priroda proizvoda, odgovarajuće kibersigurnosne karakteristike potrebne za zaštitu proizvoda od vanjskih utjecaja, uključujući zlonamjerne treće strane, ako bi se takav utjecaj mogao odraziti na sigurnost proizvoda, uključujući mogući gubitak međusobne povezanosti;
 - (h) ako to zahtijeva priroda proizvoda, funkcionalnosti proizvoda u pogledu razvoja, učenja i predviđanja.
2. Mogućnost postizanja više razine sigurnosti ili dostupnost drugih proizvoda koji predstavljaju manji rizik ne čini dovoljan razlog da se neki proizvod smatra opasnim proizvodom.

Članak 7.

Pretpostavka sukladnosti s općim sigurnosnim zahtjevima

1. Za potrebe ove Uredbe pretpostavlja se da je proizvod sukladan s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. ove Uredbe u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je sukladan s relevantnim europskim normama u području sigurnosti proizvoda ili njihovim dijelovima u pogledu rizika i kategorija rizika obuhvaćenih tim normama, na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 10. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 1025/2012; ili
 - (b) u slučaju da ne postoje relevantne europske norme iz točke (a) ovog stavka, ako je proizvod sukladan s nacionalnim zahtjevima u pogledu rizika i kategorija rizika obuhvaćenih zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države članice u kojoj se on stavlja na raspolaganje na tržištu, pod uvjetom da je takav zakon u skladu s pravom Unije.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuju posebni sigurnosni zahtjevi koje je potrebno obuhvatiti europskim normama kako bi se osiguralo da proizvodi koji su sukladni s tim europskim normama ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev utvrđen u članku 5. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 3.
3. Međutim, pretpostavka sukladnosti s općim sigurnosnim zahtjevom iz stavka 1. ne sprečava tijela za nadzor tržišta da poduzmu sve prikladne mjere na temelju ove Uredbe ako postoje dokazi da je proizvod, unatoč takvoj pretpostavci, opasan.

Članak 8.

Dodatni elementi koje je potrebno uzeti u obzir za procjenu sigurnosti proizvoda

1. Za potrebe članka 6. i u slučajevima u kojima se ne primjenjuje pretpostavka sigurnosti iz članka 7., pri procjeni sigurnosti proizvoda u obzir se posebno uzimaju sljedeći aspekti, ako su dostupni:
 - (a) europske norme, osim onih na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 10. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 1025/2012;
 - (b) međunarodne norme;

- (c) međunarodni sporazumi;
- (d) dobrovoljni programi certificiranja ili slični okviri za ocjenjivanje sukladnosti trećih strana, posebno oni osmišljeni za potporu pravu Unije;
- (e) preporuke ili smjernice Komisije za procjenu sigurnosti proizvoda;
- (f) nacionalne norme koje je izradila država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje;
- (g) najnovija dostignuća i tehnologije, uključujući mišljenje priznatih znanstvenih tijela i stručnih odbora;
- (h) pravila dobre prakse u području sigurnosti proizvoda koja su na snazi u predmetnom području;
- (i) razumna očekivanja potrošača u pogledu sigurnosti;
- (j) sigurnosni zahtjevi doneseni u skladu s člankom 7. stavkom 2.

Poglavlje III.

Obveze gospodarskih subjekata

ODJELJAK 1.

Članak 9.

Obveze proizvođača

1. Pri stavljanju svojih proizvoda na tržište proizvođači osiguravaju da su ti proizvodi projektirani i proizvedeni u skladu s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5.
2. Prije stavljanja svojih proizvoda na tržište proizvođači provode internu analizu rizika i izrađuju tehničku dokumentaciju koja sadržava najmanje opći opis proizvoda i njegove bitne karakteristike relevantne za procjenu njegove sigurnosti.

Ako je to prikladno s obzirom na moguće rizike povezane s proizvodom, tehnička dokumentacija iz prvog podstavka, prema potrebi, također sadržava:

- (a) analizu mogućih rizika povezanih s proizvodom i rješenja donesena za uklanjanje ili ublažavanje takvih rizika, uključujući ishod svih izvješća povezanih s ispitivanjima koja je proveo proizvođač ili druga strana u njegovo ime; i

- (b) popis svih relevantnih europskih normi kako je navedeno u članku 7. stavka 1. točke (a) ili druge elemente iz članka 7. stavka 1. točke (b) ili članka 8. koji se primjenjuju kako bi se ispunio opći sigurnosni zahtjev iz članka 5.

Ako je bilo koja od europskih normi, zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva ili elemenata iz članka 7. stavka 1. ili članka 8. samo djelomično primijenjena, proizvođači utvrđuju dijelove koji su primijenjeni.

3. Proizvođači osiguravaju da je tehnička dokumentacija iz stavka 2. ažurirana. Čuvaju tu dokumentaciju da bude dostupna tijelima za nadzor tržišta u razdoblju od deset godina nakon što je proizvod stavljen na tržište i na zahtjev je stavljaju na raspolaganje tim tijelima.
4. Proizvođači osiguravaju da su uspostavljeni postupci za održavanje sukladnosti serijskih proizvedenih proizvoda s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5.
5. Proizvođači osiguravaju da njihovi proizvodi nose broj tipa, šarže ili serije ili drugi element koji omogućuje njihovu identifikaciju i koji je potrošačima lako uočljiv i čitak ili, kad to ne dopušta veličina ili priroda proizvoda, da tražene informacije budu navedene na pakiranju ili u popratnom dokumentu.

6. Proizvođači navode svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak, poštansku adresu i e-adresu te, ako su različite, poštansku adresu ili e-adresu jedinstvene točke za kontakt putem koje su dostupni. Te se informacije navode na proizvodu ili, kad to nije moguće, na pakiranju ili u popratnom dokumentu.
7. Proizvođači osiguravaju da njihov proizvod prate jasne upute i informacije o sigurnosti na jeziku koji potrošači mogu lako razumjeti, kako odredi država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu. Taj se zahtjev ne primjenjuje ako se proizvod može upotrebljavati sigurno i kako je predvidio proizvođač bez takvih uputa i informacija o sigurnosti.
8. Ako proizvođač smatra ili ima razloga vjerovati, na temelju informacija koje taj proizvođač posjeduje, da je proizvod koji je stavio na tržište opasan proizvod, proizvođač odmah:
 - (a) poduzima korektivne mjere potrebne za postizanje sukladnosti proizvoda na djelotvoran način, uključujući, prema potrebi, povlačenje ili opoziv proizvoda;
 - (b) obavješćuje o tome potrošače u skladu s člankom 35. ili člankom 36., ili u skladu s oba članka; i
 - (c) obavješćuje o tome putem portala Safety Business Gateway tijela za nadzor tržišta u državama članica u kojima je proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu.

Za potrebe prvog podstavka točaka (b) i (c) proizvođač navodi pojedinosti, posebno o riziku za zdravlje i sigurnost potrošača i o svim već poduzetim korektivnim mjerama te, ako su dostupne, o količini proizvoda koji su još u optjecaju na tržištu, po državi članici.

9. Komisija osigurava da proizvođači putem portala Safety Business Gateway mogu pružiti informacije koje su namijenjene upozoravanju potrošača te da su te informacije bez nepotrebne odgode dostupne potrošačima na portalu Safety Gate.
10. Proizvođači osiguravaju da se drugi gospodarski subjekti, odgovorne osobe i pružatelji internetskih platformi za trgovanje u predmetnom lancu opskrbe pravodobno obavješćuju o svim sigurnosnim problemima koje su utvrdili.
11. Proizvođači čine javno dostupnima komunikacijske kanale kao što su telefonski broj, e-adresa ili poseban odjeljak svojih internetskih stranica, vodeći računa o potrebama osoba s invaliditetom u pogledu pristupačnosti, preko kojih im omogućuju da podnesu pritužbe i obavijeste proizvođače o svim nesrećama ili sigurnosnim problemima povezanim s proizvodom.
12. Proizvođači istražuju podnesene pritužbe i primljene informacije o nesrećama koje se odnose na sigurnost proizvoda koje su stavili na raspolaganje na tržištu i za koje je podnositelj pritužbe naveo da su opasni te vode interni registar tih pritužbi i opoziva proizvoda te svih korektivnih mjera koje su poduzete radi postizanja sukladnosti proizvoda.

13. U internom registru pritužbi pohranjuju se samo oni osobni podaci koji su proizvođaču potrebni da istraži pritužbu o navodno opasnom proizvodu. Takvi se podaci čuvaju samo onoliko koliko je potrebno u svrhu istrage i u svakom slučaju ne dulje od pet godina od njihova unosa.

Članak 10.

Obveze ovlaštenih zastupnika

1. Proizvođač može pisanim ovlaštenjem imenovati ovlaštenog zastupnika.
2. Ovlašteni zastupnik obavlja zadaće navedene u ovlaštenju koje mu je dao proizvođač. Ovlašteni zastupnik tijelima za nadzor tržišta na zahtjev dostavlja presliku tog ovlaštenja. Ovlaštenom zastupniku ovlaštenjem se dopuštena da obavlja barem sljedeće zadaće:
 - (a) na obrazloženi zahtjev tijela za nadzor tržišta dostavlja tom tijelu sve informacije i dokumentaciju potrebne za dokazivanje sigurnosti proizvoda na službenom jeziku koje to tijelo može razumjeti;
 - (b) ako ovlašteni zastupnik smatra ili ima razloga vjerovati da je predmetni proizvod opasan, o tome obavješćuje proizvođača;

- (c) obavješćuje nadležna nacionalna tijela o svim mjerama poduzetima kako bi se uklonili rizici koje predstavljaju proizvodi obuhvaćeni njihovim ovlaštenjem postavljanjem obavijesti na portalu Safety Business Gateway ako takve informacije već nije pružio proizvođač ili ako nisu pružene po nalogu proizvođača;
- (d) surađuje s nadležnim nacionalnim tijelima, na njihov zahtjev, o svakoj radnji poduzetoj kako bi se na djelotvoran način uklonili rizici koje predstavljaju proizvodi obuhvaćeni njihovim ovlaštenjem.

Članak 11.
Obveze uvoznika

1. Prije stavljanja proizvoda na tržište uvoznici osiguravaju da je proizvod u skladu s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. i da je proizvođač ispunio zahtjeve iz članka 9. stavaka 2., 5. i 6.
2. Ako uvoznik smatra ili ima razloga vjerovati, na temelju informacija koje taj uvoznik posjeduje, da proizvod nije sukladan s člankom 5. i člankom 9. stavcima 2., 5. i 6., uvoznik ne smije staviti proizvod na tržište sve dok se ne postigne sukladnost proizvoda. Nadalje, ako je proizvod opasan proizvod, uvoznik odmah o tome obavješćuje proizvođača i osigurava da su o tome obaviještena tijela za nadzor tržišta putem portala Safety Business Gateway.

3. Uvoznici navode svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak, poštansku adresu i e-adresu te, ako su različite, poštansku adresu ili e-adresu jedinstvene točke za kontakt putem koje su dostupni. Te se informacije navode na proizvodu ili, kad to nije moguće, na pakiranju ili u dokumentu koji prati proizvod. Uvoznici osiguravaju da bilo kakve dodatne oznake ne prekrivaju bilo kakve informacije propisane pravom Unije na oznaci koje je osigurao proizvođač.
4. Uvoznici osiguravaju da uvezeni proizvod prate jasne upute i informacije o sigurnosti na jeziku koji potrošači mogu lako razumjeti, kako odredi država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu, osim ako se proizvod može upotrebljavati sigurno i kako je predvidio proizvođač bez takvih uputa i informacija o sigurnosti.
5. Uvoznici osiguravaju da, dok je proizvod pod njihovom odgovornošću, uvjeti skladištenja ili prijevoza ne ugrožavaju njegovu sukladnost s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. i njegovu sukladnost s člankom 9. stavcima 5. i 6.
6. Uvoznici čuvaju primjerak tehničke dokumentacije iz članka 9. stavka 2. da bude dostupna tijelima za nadzor tržišta u razdoblju od deset godina nakon što su proizvod stavili na tržište i osiguravaju da se dokumenti iz članka 9. stavka 2. u relevantnim slučajevima mogu na zahtjev staviti na raspolaganje tim tijelima.

7. Uvoznici surađuju s tijelima za nadzor tržišta i proizvođačem kako bi osigurali sigurnost proizvoda.
8. Ako uvoznik smatra ili imaju razloga vjerovati, na temelju informacija koje taj uvoznik posjeduje, da je proizvod koji je stavio na tržište opasan proizvod, uvoznik odmah:
 - (a) obavješćuje proizvođača o tome;
 - (b) osigurava poduzimanje korektivnih mjera potrebnih za postizanje sukladnosti proizvoda na djelotvoran način, uključujući, prema potrebi, povlačenje ili opoziv proizvoda; ako takve mjere nisu poduzete, uvoznik ih je dužan odmah poduzeti;
 - (c) osigurava da su potrošači odmah o tome obavješteni u skladu s člankom 35. ili člankom 36., ili u skladu s oba članka;
 - (d) obavješćuje o tome putem portala Safety Business Gateway tijela za nadzor tržišta u državama članicama u kojima je proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu.

Za potrebe prvog podstavka točaka (c) i (d) uvoznik navodi pojedinosti, posebno o riziku za zdravlje i sigurnost potrošača i o svim već poduzetim korektivnim mjerama te, ako su dostupne, o količini proizvoda koji su još u optjecaju na tržištu, po državama članicama.

9. Uvoznici provjeravaju jesu li potrošačima javno dostupni komunikacijski kanali iz članka 9. stavka 11., koji im omogućuju da podnesu pritužbe i obavijeste o svim nesrećama ili sigurnosnim problemima povezanima s proizvodom. Ako takvi kanali nisu dostupni, uvoznici ih osiguravaju, uzimajući u obzir potrebe osoba s invaliditetom u pogledu pristupačnosti.
10. Uvoznici istražuju podnesene pritužbe i primljene informacije o nesrećama koje se odnose na sigurnost proizvoda koje su stavili na raspolaganje na tržištu i za koje je podnositelj pritužbe naveo da su opasni i evidentiraju te pritužbe, kao i opozive proizvoda i sve korektivne mjere koje su poduzete radi postizanja sukladnosti proizvoda u registru iz članka 9. stavka 12. ili u vlastitom internom registru. Uvoznici pravodobno obavješćuju proizvođača, distributere i, prema potrebi, pružatelje usluga provođenja narudžbi i pružatelje internetskih platformi za trgovanje o provedenoj istrazi i o rezultatima te istrage.

11. U registru pritužbi pohranjuju se samo oni osobni podaci koji su uvozniku potrebni da istraži pritužbu o navodno opasnom proizvodu. Takvi se podaci čuvaju samo onoliko koliko je potrebno u svrhu istrage i u svakom slučaju ne dulje od pet godina od njihova unosa.

Članak 12.

Obveze distributera

1. Prije stavljanja proizvoda na raspolaganje na tržištu distributeri provjeravaju jesu li proizvođač i, ako je to primjenjivo, uvoznik ispunili zahtjeve iz članka 9. stavaka 5., 6. i 7. te članka 11. stavaka 3. i 4., ovisno o tome što je primjenjivo.
2. Distributeri osiguravaju da, dok je proizvod pod njihovom odgovornošću, uvjeti skladištenja ili prijevoza ne ugrožavaju njegovu sukladnost s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. i njegovu sukladnost s člankom 9. stavcima 5., 6. i 7. te člankom 11. stavcima 3. i 4., ovisno o tome što je primjenjivo.
3. Ako distributer smatra ili ima razloga vjerovati, na temelju informacija koje taj distributer posjeduje, da proizvod nije sukladan s člankom 5., člankom 9. stavcima 5., 6. i 7. te člankom 11. stavcima 3. i 4., ovisno o tome što je primjenjivo, distributer ne smije staviti proizvod na raspolaganje na tržištu sve dok se ne postigne sukladnost.

4. Ako distributer smatra ili ima razloga vjerovati, na temelju informacija koje taj distributer posjeduje, da je proizvod koji je stavio na raspolaganje na tržištu opasan proizvod ili da nije sukladan s člankom 9. stavcima 5., 6. i 7. te člankom 11. stavcima 3. i 4., ovisno o tome što je primjenjivo, distributer:

- (a) odmah o tome obavješćuje proizvođača ili uvoznika, ovisno o tome što je primjenjivo;
- (b) osigurava poduzimanje korektivnih mjera potrebnih za postizanje sukladnosti proizvoda na djelotvoran način, uključujući, prema potrebi, povlačenje ili opoziv; i
- (c) osigurava da su tijela za nadzor tržišta u državama članicama u kojima je proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu odmah o tome obaviještena putem portala Safety Business Gateway.

Za potrebe prvog podstavka točaka (b) i (c) distributer navodi odgovarajuće pojedinosti, kojima raspolaže, o riziku za zdravlje i sigurnost potrošača, o količini relevantnih proizvoda i o svim već poduzetim korektivnim mjerama.

Članak 13.

Slučajevi u kojima se obveze proizvođača primjenjuju na druge osobe

1. Za potrebe ove Uredbe fizička ili pravna osoba smatra se proizvođačem i podliježe obvezama proizvođača utvrđenima u članku 9. ako ta fizička ili pravna osoba stavlja proizvod na tržište pod imenom ili trgovačkim znakom te fizičke ili pravne osobe.
2. Fizička ili pravna osoba koja nije proizvođač, a koja znatno mijenja proizvod, smatra se proizvođačem za potrebe ove Uredbe i podliježe obvezama proizvođača utvrđenima u članku 9. za dio proizvoda na koji utječe izmjena ili za cijeli proizvod ako znatna izmjena utječe na njegovu sigurnost.
3. Izmjena proizvoda fizičkim ili digitalnim sredstvima smatra se znatnom ako utječe na sigurnost proizvoda i ako su ispunjeni sljedeći kriteriji:
 - (a) izmjenom se proizvod mijenja na način koji nije bio predviđen početnom procjenom rizika proizvoda;

- (b) zbog izmjene se promijenila priroda opasnosti, stvorena je nova opasnost ili se povećala razina rizika; i
- (c) izmjene nisu proveli sami potrošači niti su provedene u njihovo ime za vlastitu upotrebu.

Članak 14.

Interni postupci za sigurnost proizvoda

Gospodarski subjekti osiguravaju da imaju uspostavljene unutarnje postupke za sigurnost proizvoda, što im omogućuje ispunjavanje relevantnih zahtjeva iz ove Uredbe.

Članak 15.

Suradnja gospodarskih subjekata s tijelima za nadzor tržišta

1. Gospodarski subjekti surađuju s tijelima za nadzor tržišta u pogledu radnji kojima bi se mogli ukloniti ili ublažiti rizici koje predstavljaju proizvodi koje su ti subjekti stavili na raspolaganje na tržištu.

2. Na zahtjev tijela za nadzor tržišta gospodarski subjekt dostavlja sve potrebne informacije, a posebno:
 - (a) potpun opis rizika koji proizvod predstavlja, povezane pritužbe i poznate nesreće; i
 - (b) opis svih korektivnih mjera poduzetih kao odgovor na rizik.
3. Gospodarski subjekti na zahtjev utvrđuju i priopćuju sljedeće informacije relevantne za sljedivost proizvoda:
 - (a) informacije o svim gospodarskim subjektima koji su im isporučili proizvod odnosno dio, komponentu ili bilo koji softver koji su ugrađeni u proizvod; i
 - (b) informacije o svim gospodarskim subjektima kojima su isporučili proizvod.
4. Gospodarski subjekti moraju moći dati informacije navedene u stavku 2. u razdoblju od deset godina nakon što im je isporučen proizvod ili nakon što su drugom subjektu isporučili proizvod, ovisno o tome što je primjenjivo.

5. Gospodarski subjekti moraju moći dati informacije navedene u stavku 3. u razdoblju od šest godina nakon što im je isporučen proizvod odnosno dio, komponenta ili bilo koji softver koji su ugrađeni u proizvod ili nakon što su drugom subjektu isporučili proizvod, ovisno o tome što je primjenjivo.
6. Tijela za nadzor tržišta mogu zatražiti od gospodarskih subjekata da podnose redovita izvješća o napretku i mogu odlučivati o tome može li se ili kada korektivna mjera smatrati dovršenom.

Članak 16.

Odgovorna osoba za proizvode stavljene na tržište Unije

1. Proizvod obuhvaćen ovom Uredbom ne stavlja se na tržište osim ako postoji gospodarski subjekt koji ima poslovni nastan u Uniji i koji je odgovoran za zadaće utvrđene u članku 4. stavku 3. Uredbe (EU) 2019/1020 u pogledu tog proizvoda. Članak 4. stavci 2. i 3. te uredbe primjenjuju se na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom. Za potrebe ove Uredbe upućivanja na „zakonodavstvo Unije o usklađivanju” i „primjenjivo zakonodavstvo Unije o usklađivanju” u članku 4. stavku 3. te uredbe čitaju se kao upućivanja na „ovu Uredbu”.

2. Ne dovodeći u pitanje obveze gospodarskih subjekata na temelju ove Uredbe, uz zadaće iz članka 4. stavka 3. Uredbe (EU) 2019/1020, i kako bi se osigurala sigurnost proizvoda za koji je odgovoran, ako je to primjereno s obzirom na moguće rizike povezane s proizvodom, gospodarski subjekt iz stavka 1. ovog članka redovito provjerava:

(a) je li proizvod u skladu s tehničkom dokumentacijom iz članka 9. stavka 2. ove Uredbe;

(b) je li proizvod u skladu sa zahtjevima iz članka 9. stavaka 5., 6. i 7. ove Uredbe.

Gospodarski subjekt iz stavka 1. ovog članka na zahtjev tijela za nadzor tržišta dostavlja dokumentirane dokaze o provedenim provjerama.

3. Ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak i podaci za kontakt, uključujući poštansku adresu i e-adresu, gospodarskog subjekta iz stavka 1. navode se na proizvodu ili na njegovu pakiranju, paketu ili popratnom dokumentu.

Članak 17.

Informiranje gospodarskih subjekata

1. Komisija gospodarskim subjektima besplatno pruža opće informacije o ovoj Uredbi.
2. Države članice pružaju gospodarskim subjektima, na njihov zahtjev i bez naknade, konkretne informacije o provedbi ove Uredbe na nacionalnoj razini i o nacionalnim pravilima o sigurnosti proizvoda koja se primjenjuju na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom. U tu se svrhu primjenjuje članak 9. stavci 1. i 4. Uredbe (EU) 2019/515 Europskog parlamenta i Vijeća¹.

Komisija donosi posebne smjernice za gospodarske subjekte, posebno vodeći računa o potrebama onih u kategoriji MSP-ova, uključujući mikropoduzeća, o tome kako ispuniti obveze utvrđene u ovoj Uredbi.

¹ Uredba (EU) 2019/515 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 764/2008 (SL L 91, 29.3.2019., str. 1.).

Članak 18.

Posebni zahtjevi sljedivosti za određene proizvode, kategorije ili skupine proizvoda

1. Za određene proizvode, kategorije ili skupine proizvoda koji bi mogli predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača, na temelju nesreća registriranih na portalu Safety Business Gateway, statističkih podataka iz sustava Safety Gate, rezultata zajedničkih aktivnosti za osiguravanje sigurnosti proizvoda i drugih relevantnih pokazatelja ili dokaza te nakon savjetovanja s Mrežom za sigurnost potrošača, relevantnim stručnim skupinama i relevantnim dionicima, Komisija može uspostaviti sustav sljedivosti kojeg se gospodarski subjekti koji te proizvode stavljaju na tržište i stavljaju na raspolaganje na tržište moraju pridržavati.
2. Sustav sljedivosti sastoji se od prikupljanja i pohrane podataka, među ostalim elektroničkim putem, čime se omogućuje identifikacija proizvoda, njegovih sastavnih dijelova ili gospodarskih subjekata uključenih u lanac opskrbe, kao i od načina za prikazivanje i omogućivanje pristupa tim podacima, uključujući stavljanje nosača podataka na proizvod, njegovo pakiranje ili u popratne dokumente.
3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 45. radi dopune ove Uredbe na način da se u njima:

- (a) određuju proizvodi, kategorije ili skupine proizvoda ili sastavni dijelovi tih proizvoda koji vjerojatno mogu predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača kako je navedeno u stavku 1.; Komisija u predmetnim delegiranim aktima navodi je li primijenila metodologiju analize rizika predviđenu Provedbenom odlukom Komisije (EU) 2019/417¹ ili, ako ta metodologija nije prikladna za predmetni proizvod, daje detaljan opis primijenjene metode;
- (b) određuju vrste podataka koje gospodarski subjekti trebaju prikupljati i pohranjivati putem sustava sljedivosti iz stavka 2.;
- (c) utvrđuju načini za prikazivanje i pristup podacima, uključujući stavljanje nosača podataka na proizvod, njegovo pakiranje ili u popratne dokumente kako je navedeno u stavku 2.;
- (d) utvrđuju akteri koji imaju pristup podacima iz točke (b) i podaci kojima imaju pristup, uključujući potrošače, gospodarske subjekte, pružatelje internetskih platformi za trgovanje, nadležna nacionalna tijela, Komisiju i organizacije od javnog interesa ili bilo koju organizaciju koja djeluje u njihovo ime.

¹ Provedbena odluka Komisije (EU) 2019/417 od 8. studenoga 2018. o utvrđivanju smjernica za upravljanje Sustavom Europske unije za brzu razmjenu informacija „RAPEX” uspostavljenim prema članku 12. Direktive 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda te njegovim sustavom obavješćivanja (SL L 73, 15.3.2019., str. 121.).

4. Tijela za nadzor tržišta, potrošači, gospodarski subjekti i drugi relevantni akteri imaju besplatan pristup podacima iz stavka 3. na temelju svojih prava pristupa utvrđenih u primjenjivom delegiranom aktu donesenom na temelju stavka 3. točke (d);
5. Kad donosi mjere iz stavka 3., Komisija vodi računa o sljedećem:
 - (a) troškovnu učinkovitost mjera, uključujući njihov utjecaj na poduzeća, osobito MSP-ove;
 - (b) odgovarajućem vremenskom okviru kojim se gospodarskim subjektima omogućuje da se pripreme za te mjere; i
 - (c) kompatibilnosti i interoperabilnosti s drugim sustavima sljedivosti proizvoda već uspostavljenima na razini Unije ili međunarodnoj razini.

ODJELJAK 2.

Članak 19.

Obveze gospodarskih subjekata u slučaju prodaje na daljinu

Ako gospodarski subjekti proizvode stavljaju na raspolaganje na tržištu na internetu ili drugim sredstvima prodaje na daljinu, u ponudi tih proizvoda moraju jasno i vidljivo navesti barem sljedeće informacije:

- (a) ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak proizvođača te poštanska adresa i e-adresa putem koje su dostupni;
- (b) ako proizvođač nema poslovni nastan u Uniji, ime, poštanska adresa i e-adresa odgovorne osobe u smislu članka 16. stavka 1. ove Uredbe ili članka 4. stavka 1 Uredbe (EU) 2019/1020;
- (c) informacije koje omogućuju identifikaciju proizvoda, uključujući njegovu sliku, tip i bilo koju drugu identifikacijsku oznaku proizvoda; i

- (d) sva upozorenja ili informacije o sigurnosti koje treba staviti na proizvod ili na pakiranje odnosno koje se navode u popratnom dokumentu u skladu s ovom Uredbom ili primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju na jeziku koji potrošači mogu lako razumjeti, kako ga odredi država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu.

Članak 20.

Obveze gospodarskih subjekata u slučaju nesreća povezanih sa sigurnošću proizvoda

1. Proizvođač osigurava da o nesreći koju je prouzročio proizvod stavljen na tržište ili stavljen na raspolaganje na tržištu budu obaviještena nadležna tijela države članice u kojoj se nesreća dogodila putem portala Safety Business Gateway bez nepotrebne odgode od trenutka kad sazna za nesreću. Obavijest uključuje tip i identifikacijski broj proizvoda, kao i okolnosti nesreće, ako su poznate. Proizvođač na zahtjev obavješćuje nadležna tijela o svim drugim relevantnim informacijama.
2. Za potrebe stavka 1. proizvođač obavješćuje nadležna tijela o događajima povezanim s upotrebom proizvoda koji su doveli do smrti pojedinca ili teških štetnih posljedica za zdravlje i sigurnost tog pojedinca, trajnih ili privremenih, uključujući ozljede, druga tjelesna oštećenja, bolesti i kronične posljedice za zdravlje.

3. Uvoznici i distributeri koji su upoznati s nesrećom koju je prouzročio proizvod koji su stavili na tržište ili stavili na raspolaganje na tržištu bez nepotrebne odgode obavješćuju relevantnog proizvođača. Proizvođač šalje obavijest u skladu sa stavkom 1. ili upućuje uvoznika ili jednog od distributera da pošalje obavijest.
4. Ako proizvođač proizvoda nema poslovni nastan u Uniji, slanje obavijesti osigurava odgovorna osoba u smislu članka 16. stavka 1. ove Uredbe ili članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/1020 koja je upoznata s nesrećom.

Članak 21.

Informacije u elektroničkom obliku

Ne dovodeći u pitanje članak 9. stavke 5., 6. i 7., članak 11. stavak 3. i članak 16. stavak 3. te relevantne odredbe zakonodavstva Unije o usklađivanju, gospodarski subjekti mogu dodatno informacije iz tih odredbi staviti na raspolaganje i u digitalnom obliku s pomoću elektroničkih tehničkih rješenja koja su jasno vidljiva na proizvodu ili, ako to nije moguće, na njegovu pakiranju ili u popratnom dokumentu. Te informacije moraju biti na jeziku koji potrošači mogu lako razumjeti, kako ga je odredila država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu, među ostalim u formatima pristupačnim za osobe s invaliditetom.

Poglavlje IV.

Pružatelji internetskih platformi za trgovanje

Članak 22.

Posebne obveze pružatelja internetskih platformi za trgovanje povezane sa sigurnošću proizvoda

1. Ne dovodeći u pitanje opće obveze iz članka 11. Uredbe (EU) 2022/2065, pružatelji internetskih platformi za trgovanje određuju jedinstvenu kontaktnu točku koja omogućuje izravnu elektroničku komunikaciju s tijelima država članica za nadzor tržišta o pitanjima sigurnosti proizvoda, posebno za potrebe obavješćivanja o nalogima izdanima u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

Pružatelji internetskih platformi za trgovanje registriraju se na portalu Safety Gate i ondje navode informacije o svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki.

2. Ne dovodeći u pitanje opće obveze iz članka 12. Uredbe (EU) 2022/2065, pružatelji internetskih platformi za trgovanje određuju jedinstvenu kontaktnu točku kako bi potrošačima omogućili izravnu i brzu komunikaciju s njima o pitanjima sigurnosti proizvoda.

3. Pružatelji internetskih platformi za trgovanje osiguravaju da imaju uspostavljene unutarnje postupke za sigurnost proizvoda kako bi se bez nepotrebne odgode ispunili relevantni zahtjevi iz ove Uredbe.
4. Kad je riječ o ovlastima koje države članice dodjeljuju u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) 2019/1020, države članice svojim tijelima za nadzor tržišta dodjeljuju potrebnu ovlast da u pogledu konkretnog sadržaja koji se odnosi na ponudu opasnog proizvoda izdaju nalog kojim se od pružatelja internetskih platformi za trgovanje zahtijeva da uklone takav sadržaj sa svojeg internetskog sučelja, da onemoguće pristup takvom sadržaju ili da prikažu izričito upozorenje. Takvi nalozi izdaju se u skladu s minimalnim uvjetima utvrđenima u članku 9. stavku 2. Uredbe (EU) 2022/2065.

Pružatelji internetskih platformi za trgovanje poduzimaju potrebne mjere za primanje i obradu naloga izdanih u skladu s ovim stavkom i djeluju bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od dva radna dana od primitka naloga. Elektronički obavješćuju tijelo za nadzor tržišta koje je izdalo nalog o njegovu učinku služeći se podacima za kontakt tijela za nadzor tržišta objavljenih na portalu Safety Gate.

5. U nalogima izdanima u skladu sa stavkom 4. od pružatelja internetske platforme za trgovanje može se zahtijevati da tijekom propisanog razdoblja sa svojeg internetskog sučelja ukloni sav identičan sadržaj koji se odnosi na ponudu predmetnog opasnog proizvoda, da onemogući pristup tom sadržaju ili da prikaže izričito upozorenje, pod uvjetom da je pretraživanje predmetnog sadržaja ograničeno na informacije utvrđene u nalogu i da se od pružatelja internetske platforme za trgovanje ne zahtijeva da provede neovisnu procjenu tog sadržaja te da se pretraživanje i uklanjanje mogu provesti na razmjernan način i s pomoću pouzdanih automatskih alata.
6. Pružatelji internetskih platformi za trgovanje uzimaju u obzir redovite informacije o opasnim proizvodima koje su tijela za nadzor tržišta prijavila u skladu s člankom 26., a koje primaju putem portala Safety Gate, u svrhu primjene dobrovoljnih mjera usmjerenih na otkrivanje, identifikaciju ili uklanjanje sadržaja koji se odnosi na ponude opasnih proizvoda na njihovu tržištu ili onemogućavanje pristupa takvom sadržaju, ako je to primjenjivo, među ostalim koristeći se interoperabilnim sučeljem na portalu Safety Gate u skladu s člankom 34. Obavješćuju tijelo koje je unijelo obavijest u sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate o svim poduzetim mjerama služeći se podacima za kontakt tijela za nadzor tržišta objavljenih na portalu Safety Gate.
7. Za potrebe sukladnosti s člankom 31. stavkom 3. Uredbe (EU) 2022/2065 u pogledu sigurnosti proizvoda pružatelji internetskih platformi za trgovanje upotrebljavaju barem portal Safety Gate.

8. Pružatelji internetskih platformi za trgovanje bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od tri radna dana od primitka obavijesti obrađuju obavijesti povezane s pitanjima sigurnosti proizvoda koji se nudi na prodaju na internetu u okviru njihovih usluga, primljene u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) 2022/2065.
9. Za potrebe sukladnosti sa zahtjevima iz članka 31. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2022/2065 u pogledu informacija o sigurnosti proizvoda pružatelji internetskih platformi za trgovanje oblikuju i organiziraju svoje internetsko sučelje na način kojim se trgovcima koji nude proizvod omogućuje pružanje najmanje sljedećih informacija za svaki ponuđeni proizvod i osigurava da su te informacije prikazane ili na drugi način lako dostupne potrošačima kad pregledavaju ponudu proizvoda:
 - (a) ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak proizvođača te poštanska adresa i e-adresa na kojoj je proizvođač dostupan;
 - (b) ako proizvođač nema poslovni nastan u Uniji, ime, poštanska adresa i e-adresa odgovorne osobe u smislu članka 16. stavka 1. ove Uredbe ili članka 4. stavka 1 Uredbe (EU) 2019/1020;
 - (c) informacije koje omogućuju identifikaciju proizvoda, uključujući njegovu sliku, tip i bilo koju drugu identifikacijsku oznaku proizvoda; i

- (d) sva upozorenja ili informacije o sigurnosti koje treba staviti na proizvod ili koja trebaju pratiti proizvod u skladu s ovom Uredbom ili primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju na jeziku koji potrošači mogu lako razumjeti, kako odredi država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu.
10. Interni postupci iz stavka 3. uključuju mehanizme kojima se trgovcima omogućuje da osiguraju:
- (a) informacije u skladu sa stavkom 9. ovog članka, uključujući informacije o proizvođaču kojim ima poslovni nastan u Uniji ili, ako je to primjenjivo, o odgovornoj osobi u smislu članka 16. stavka 1. ove Uredbe ili članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/1020; i
 - (b) samocertificiranje kojim se obvezuju nuditi isključivo proizvode koji su u skladu s ovom Uredbom iako je to primjenjivo, dodatne identifikacijske podatke u skladu s člankom 30. stavkom 1. Uredbe (EU) 2022/2065.
11. Za potrebe sukladnosti s člankom 23. Uredbe (EU) 2022/2065 u pogledu sigurnosti proizvoda pružatelji internetskih platformi za trgovanje suspendiraju, na razuman rok i nakon prethodnog upozorenja, pružati usluge trgovcima koji često nude proizvode koji nisu u skladu s ovom Uredbom.

12. Pružatelji internetskih platformi za trgovanje surađuju s tijelima za nadzor tržišta, trgovcima i relevantnim gospodarskim subjektima kako bi se olakšalo poduzimanje svake mjere za uklanjanje ili, ako to nije moguće, ublažavanje rizika koje predstavlja proizvod koji se nudi ili je bio ponuđen na internetu u okviru njihovih usluga.

Pružatelji internetskih platformi za trgovanje osobito moraju:

- (a) osigurati da potrošačima pružaju odgovarajuće i pravodobne informacije, među ostalim:
 - i. izravnim slanjem obavijesti svim pogođenim potrošačima koji su preko njihova sučelja kupili relevantni proizvod u slučaju opoziva proizvoda zbog sigurnosti o kojem imaju konkretna saznanja ili ako je potrošačima potrebno skrenuti pozornost na određene informacije kako bi se osigurala sigurna upotreba proizvoda („sigurnosno upozorenje”) u skladu s člankom 35. ili člankom 36., ili u skladu s oba članka;
 - ii. objavljivanjem informacija o opozivima proizvoda zbog sigurnosti na svojim internetskim sučeljima;
- (b) obavijestiti relevantni gospodarski subjekt o odluci o uklanjanju ili onemogućavanju pristupa sadržaju koji se odnosi na ponudu opasnog proizvoda;
- (c) surađivati s tijelima za nadzor tržišta i s relevantnim gospodarskim subjektima kako bi se osiguralo učinkovit opoziv proizvoda, među ostalim nepostavljanjem prepreka za opoziv proizvoda;

- (d) putem portala Safety Business Gateway odmah obavijestiti tijela za nadzor tržišta u državama članicama u kojima je relevantni proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu o opasnim proizvodima koji su bili u ponudi na njihovim internetskim sučeljima, a o kojima imaju konkretna saznanja, pružajući usto odgovarajuće pojedinosti kojima raspolažu o riziku za zdravlje i sigurnost potrošača, o količini proizvoda koji su još u optjecaju na tržištu po državi članici, ako su dostupne, te o svim korektivnim mjerama koje su prema njihovim saznanjima već poduzete;
- (e) surađivati u vezi s nesrećama koje su im prijavljene, među ostalim:
 - i. obavješćivanjem bez odgode relevantnih trgovaca i gospodarskih subjekata o informacijama koje su primili u vezi s nesrećama ili sigurnosnim problemima, ako znaju da su ti trgovci imali predmetni proizvod u ponudi preko njihovih sučelja;
 - ii. obavješćivanjem bez odgode putem portala Safety Business Gateway o svim nesrećama o kojima su obaviješteni i koje su dovele do ozbiljnog rizika ili stvarne štete za zdravlje ili sigurnost potrošača te koje su prouzročene proizvodom koji je stavljen na raspolaganje na njihovu internetskom tržištu, kao i obavješćujem proizvođača o tome;

- (f) surađivati s tijelima za izvršavanje zakonodavstva na razini Unije i nacionalnoj razini, uključujući Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF), putem redovite i strukturirane razmjene informacija o ponudama koje su pružatelji internetskih platformi za trgovanje uklonili na temelju ovog članka;
- (g) omogućiti da internetski alati kojima upravljaju tijela za nadzor tržišta pristupe njihovim sučeljima kako bi se utvrdili opasni proizvodi;
- (h) surađivati u otkrivanju, u mjeri u kojoj je to moguće, lanca opskrbe opasnim proizvodima odgovaranjem na zahtjeve za dostavu podataka ako relevantne informacije nisu javno dostupne;
- (i) na obrazloženi zahtjev tijela za nadzor tržišta, ako su pružatelji internetskih platformi za trgovanje ili internetski prodavatelji postavili tehničke prepreke za izvlačenje podataka sa svojih internetskih sučelja (struganje podataka), omogućiti struganje takvih podataka isključivo za potrebe sigurnosti proizvoda na temelju parametara za identifikaciju koje su dostavila tijela za nadzor tržišta koja su podnijela zahtjev.

Poglavlje V.

Nadzor tržišta i provedba

Članak 23.

Nadzor tržišta

1. Članak 10., članak 11 stavci od 1. do 7., članci od 12. do 15., članak 16 stavci od 1. do 5., članci 18. i 19. te članci od 21. do 24. Uredbe (EU) 2019/1020 primjenjuju se na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom.
2. Za potrebe ove Uredbe Uredba (EU) 2019/1020 primjenjuje se kako slijedi:
 - (a) upućivanja na „zakonodavstvo Unije o usklađivanju”, „primjenjivo zakonodavstvo Unije o usklađivanju”, „ovu Uredbu i za primjenu zakonodavstva Unije o usklađivanju”, „odgovarajuće zakonodavstvo Unije o usklađivanju” i „zakonodavstvo Unije o usklađivanju ili ovu Uredbu” u člancima 11., 13., 14., 16., 18. i 23. te uredbe čitaju se kao upućivanja na „ovu Uredbu”;
 - (b) upućivanje na „to zakonodavstvo i ovu Uredbu” u članku 11. stavku 1. točki (b) te uredbe čita se kao upućivanje na „ovu Uredbu”;

- (c) upućivanja na „Mrežu” u člancima od 11. do 13. i članku 21. te uredbe čitaju se kao upućivanja na „Mrežu i Mrežu za sigurnost potrošača iz članka 30. ove Uredbe”;
 - (d) upućivanja na „nesukladnost”, „nesukladnosti” i „nesukladan” u članku 11., člancima od 13. do 16. te člancima 22. i 23. te uredbe čitaju se kao upućivanja na „neusklađenost s ovom Uredbom”;
 - (e) upućivanje na „članak 41.” u članku 14. stavku 4. točki (i) te uredbe čita se kao upućivanje na „članak 44. ove Uredbe”;
 - (f) upućivanje na „članak 20.” u članku 19. stavku 1. te uredbe čita se kao upućivanje na „članak 26. ove Uredbe”.
3. Ako je opasan proizvod identificiran, tijela za nadzor tržišta mogu od proizvođača zatražiti informacije o tome na koje se druge proizvode, koji su proizvedeni istim postupkom, sadržavaju iste sastavne dijelove ili su dio iste proizvodne šarže, odnosi isti rizik.

Članak 24.
Izješćivanje

1. Države članice najkasnije dvije godine nakon donošenja provedbenog akta iz stavka 2. i svake godine nakon toga priopćavaju Komisiji podatke o primjeni ove Uredbe.

Nakon priopćenja podataka od država članica Komisija svake godine izrađuje sažeto izvješće i stavlja ga na raspolaganje javnosti.

2. Komisija provedbenim aktima određuje pokazatelje ostvarenja na temelju kojih države članice trebaju priopćiti podatke iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 3.

Poglavlje VI.
Sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate
i portal Safety Business Gateway

Članak 25.

Sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate

1. Komisija dalje razvija, modernizira i održava sustav brzog uzbunjivanja za razmjenu informacija o korektivnim mjerama u vezi s opasnim proizvodima („sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate”) te poboljšava njegovu učinkovitost.
2. Komisija i države članice imaju pristup sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate. U tu svrhu svaka država članica određuje jedinstvenu nacionalnu kontaktnu točku koja je odgovorna barem za provjeru potpunosti obavijesti i njihovo podnošenje Komisiji na potvrdu, kao i za komunikaciju s Komisijom u pogledu zadata predviđenih u članku 26. stavicima od 1. do 6.

Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuju uloge i zadatke jedinstvenih nacionalnih kontaktnih točaka. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 3.

Članak 26.

Obavješćivanje o opasnim proizvodima putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate

1. Države članice putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate obavješćuju o korektivnim mjerama koje su poduzela njihova tijela ili gospodarski subjekti na temelju:
 - (a) odredaba ove Uredbe u vezi s opasnim proizvodima koji predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača; i
 - (b) članka 20. Uredbe (EU) 2019/1020.
2. Države članice putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate mogu obavješćivati i o predviđenim korektivnim mjerama u vezi s proizvodima koji predstavljaju ozbiljan rizik ako to smatraju potrebnim s obzirom na hitnost rizika za zdravlje ili sigurnost potrošača.
3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovog članka, države članice obavješćuju Komisiju o korektivnim mjerama koje su njihova tijela ili gospodarski subjekti poduzeli na temelju ove Uredbe, a Komisija te informacije prosljeđuje ostalim državama članicama. U tu svrhu države članice mogu putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate obavijestiti o korektivnim mjerama koje su poduzela njihova tijela ili gospodarski subjekti na temelju ove Uredbe, zakonodavstva Unije o usklađivanju i Uredbe (EU) 2019/1020 u vezi s proizvodima koji predstavljaju rizik koji je manje ozbiljan od ozbiljnog rizika.

4. Nacionalna tijela dostavljaju obavijesti iz stavka 1. putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate bez odgode, a u svakom slučaju u roku od četiri radna dana nakon poduzimanja korektivne mjere.
5. U roku od četiri radna dana nakon primitka cjelovite obavijesti Komisija provjerava je li ta obavijest u skladu s ovim člankom i sa zahtjevima koji se odnose na rad sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate koje je Komisija utvrdila na temelju stavka 10. Ako je obavijest u skladu s ovim člankom i tim zahtjevima, Komisija je prosljeđuje drugim državama članicama.
6. Države članice putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate bez nepotrebne odgode obavješćuju o svakom ažuriranju, izmjeni ili povlačenju korektivnih mjera iz stavaka 1, 2 i 3.
7. Ako država članica obavijesti o korektivnim mjerama poduzetima u vezi s proizvodima koji predstavljaju ozbiljan rizik, druge države članice putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju najkasnije četiri radna dana nakon poduzimanja korektivnih mjera ili drugih radnji u vezi s istim proizvodima obavješćuju o tim mjerama i radnjama te dostavljaju sve druge relevantne informacije, uključujući rezultate svih provedenih ispitivanja ili analiza.

8. Ako Komisija identificira, uključujući na temelju informacija koje su primili od potrošača ili organizacija potrošača, proizvode koji bi mogli predstavljati ozbiljan rizik i za koje države članice nisu dostavile obavijest putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate, o tome obavješćuje države članice. Države članice provode odgovarajuće provjere i, ako donesu mjere, o njima obavješćuju putem sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate u skladu sa stavkom 1.
9. Komisija provodi sučelje iz članka 20. stavka 5. Uredbe (EU) 2019/1020 između informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. te uredbe i sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate kako bi se omogućilo aktiviranje nacрта obavijesti u sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate iz tog informacijskog i komunikacijskog sustava i izbjegao dvostruki unos podataka.

10. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 45. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem sljedećeg:
- (a) pristupa sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate;
 - (b) djelovanja sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate;
 - (c) podataka koji se unose u sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate;
 - (d) zahtjeva za obavješćivanje; i
 - (e) kriterija za procjenu razine rizika.

Članak 27.

Portal Safety Business Gateway

1. Komisija održava internetski portal kojim se gospodarskim subjektima i pružateljima internetskih platformi za trgovanje omogućuje da tijelima za nadzor tržišta i potrošačima na lak način pruže informacije iz članka 9. stavaka 8. i 9., članka 10. stavka 2. točke (c), članka 11. stavaka 2. i 8., članka 12. stavka 4., članka 20. i 22. („portal Safety Business Gateway”).
2. Komisija izrađuje smjernice za praktičnu primjenu portala Safety Business Gateway.

Poglavlje VII.

Uloga Komisije i koordinacija provedbe

Članak 28.

Djelovanje Unije u vezi s proizvodima koji predstavljaju ozbiljan rizik

1. Ako Komisija sazna za proizvod ili određenu kategoriju ili skupinu proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev država članica putem provedbenih akata može poduzeti sve odgovarajuće mjere prilagođene ozbiljnosti i hitnosti situacije ako se:
 - (a) rizik se ne može riješiti, s obzirom na prirodu sigurnosnog problema koji predstavlja proizvod, kategorija ili skupina proizvoda, na način koji je u skladu sa stupnjem ozbiljnosti ili hitnosti slučaja, s pomoću ostalih postupaka utvrđenih posebnim pravom Unije koji se primjenjuje na te proizvode; i
 - (b) rizik se na učinkovit način može ukloniti samo donošenjem odgovarajućih mjera primjenjivih na razini Unije radi osiguravanja dosljedne i visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača te pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

Te mjere mogu uključivati mjere kojima se zabranjuje, suspendira ili ograničava stavljanje na tržište ili stavljanje na raspolaganje na tržištu tih proizvoda ili utvrđuju posebni uvjeti za njihovu ocjenu sukladnosti u pogledu sigurnosnog zahtjeva, ako je primjenjivo, ili za njihovo stavljanje na tržište, kao što je ispitivanje reprezentativnih uzoraka tih proizvoda, kako bi se osigurala visoka razina zaštite potrošača.

Države članice u okviru svoje nadležnosti poduzimaju sve odgovarajuće provedbene mjere potrebne za osiguravanje djelotvorne provedbe tih provedbenih akata. Nadležna tijela dotičnih država članica izvješćuju Komisiju o izvršenju poduzetih mjera.

Komisija redovito ocjenjuje učinkovitost provedbenih mjera koje poduzimaju države članice i obavješćuje Mrežu za sigurnost potrošača o ishodu tog ocjenjivanja.

2. Provedbeni akti iz stavka 1. donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 3. U provedbenim aktima utvrđuje se datum na koji će se prestati primjenjivati.

3. Zbog opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih sa zdravljem i sigurnosti potrošača Komisija u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 4. može donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju.
4. Zabranjuje se izvoz iz Unije proizvoda za koji je zabranjeno stavljanje na tržište ili stavljanje na raspolaganje na tržištu Unije na temelju mjere donesene u skladu sa stavkom 1. ili stavkom 3., osim ako je to izričito dopušteno tom mjerom iz opravdanih razloga.
5. Svaka država članica može Komisiji podnijeti obrazloženi zahtjev za ispitivanje potrebe za donošenjem mjere iz stavka 1. ili stavka 3.

Članak 29.

Zahtjev za mišljenje Komisije o razlikama u procjeni rizika

1. Proizvode koji su ocijenjeni opasnima na temelju odluke tijela za nadzor tržišta u jednoj državi članici prema ovoj Uredbi opasnima smatraju i tijela za nadzor tržišta u drugim državama članicama.

2. Ako tijela za nadzor tržišta u drugim državama članicama donesu drukčije zaključke u smislu utvrđivanja rizika ili njegove razine na temelju vlastite istrage i procjene rizika, svaka država članica može uputiti predmet Komisiji, tražeći njezino mišljenje o tom pitanju, a Komisija bez nepotrebne odgode daje mišljenje o identifikaciji ili razini rizika relevantnog proizvoda, prema potrebi. Ako predmet nije upućen Komisiji, ona ipak može na vlastitu inicijativu dati mišljenje. Za potrebe izdavanja mišljenja iz ovog stavka Komisija može zatražiti relevantne informacije i dokumente te poziva sve države članice da izraze svoja stajališta.
3. Ako Komisija da mišljenje u skladu sa stavkom 2., države članice to uzimaju u obzir.
4. Komisija izrađuje smjernice za praktičnu provedbu ovog članka.
5. Komisija periodično izrađuje izvješće o primjeni ovog članka iz članka i koje predstavlja Mreži za sigurnost potrošača.

Članak 30.

Mreža za sigurnost potrošača

1. Uspostavlja se europska mreža tijela država članica nadležnih za sigurnost proizvoda („Mreža za sigurnost potrošača”).

Svrha je Mreže za sigurnost potrošača služiti kao platforma za strukturiranu koordinaciju i suradnju između tijela država članica i Komisije radi poboljšanja sigurnosti proizvoda u Uniji.

2. Komisija promiče rad Mreže za sigurnost potrošača i u njemu sudjeluje, posebno u obliku administrativne suradnje.

3. Zadaće Mreže za sigurnost potrošača su posebno:

- (a) olakšati redovitu razmjenu informacija o procjenama rizika, opasnim proizvodima, metodama ispitivanja i rezultatima, normama, metodologijama prikupljanja podataka, interoperabilnosti informacijskih i komunikacijskih sustava, najnovijim znanstvenim postignućima i upotrebi novih tehnologija, kao i drugim aspektima relevantnima za kontrolne aktivnosti;

- (b) organizirati uspostavu i provedbu projekata zajedničkog nadzora i ispitivanja, uključujući u kontekstu e-trgovine;
 - (c) promicati razmjenu stručnog znanja i najbolje prakse te suradnju u aktivnostima osposobljavanja;
 - (d) poboljšati suradnju na razini Unije u vezi s pronalaženjem, povlačenjem i opozivom opasnih proizvoda;
 - (e) olakšati pojačanu i strukturiranu suradnju među državama članicama u području provedbe propisa o sigurnosti proizvoda, posebno kako bi se olakšale aktivnosti iz članka 32.; i
 - (f) olakšati provedbu ove Uredbe.
4. Mreža za sigurnost potrošača koordinira svoje djelovanje s drugim postojećim aktivnostima Unije povezanima s nadzorom tržišta i sigurnošću potrošača te, prema potrebi, surađuje i razmjenjuje informacije s drugim mrežama, skupinama i tijelima Unije.
5. Mreža za sigurnost potrošača donosi svoj program rada kojim se, među ostalim, utvrđuju prioriteta za sigurnost proizvoda te za rizike koji su u Uniji obuhvaćeni ovom Uredbom.

Mreža za sigurnost potrošača sastaje se u redovitim razmacima i, kada je to potrebno, na temelju opravdanog zahtjeva Komisije ili države članice.

Mreža za sigurnost potrošača može pozvati stručnjake i ostale treće strane, uključujući organizacije potrošača, da prisustvuju njezinim sastancima.

6. Mreža za sigurnost potrošača propisno je zastupljena i redovito sudjeluje u relevantnim aktivnostima Mreže Unije za sukladnost proizvoda uspostavljene člankom 29. Uredbe (EU) 2019/1020 te doprinosi njezinim aktivnostima u vezi sa sigurnošću proizvoda kako bi se osigurala odgovarajuća koordinacija aktivnosti nadzora tržišta u usklađenim i neusklađenim područjima.

Članak 31.

Zajedničke aktivnosti u području sigurnosti proizvoda

1. U okviru aktivnosti iz članka 30. stavka 3. točke (b) tijela za nadzor tržišta mogu se sporazumjeti s drugim relevantnim tijelima ili s organizacijama koje predstavljaju gospodarske subjekte ili potrošače o provođenju aktivnosti čiji je cilj osigurati sigurnost i zaštitu zdravlja potrošača u pogledu određenih kategorija proizvoda koji se stavljaju na raspolaganje na tržištu, posebno kategorija proizvoda za koje se često utvrdi da predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača.

2. Relevantno tijelo za nadzor tržišta i strane iz stavka 1. osiguravaju da sporazum o provedbi takvih aktivnosti ne dovodi do nepoštenog tržišnog natjecanja među gospodarskim subjektima te ne utječe na objektivnost, neovisnost i nepristranost tih stranaka.
3. Komisija redovito organizira zajedničke aktivnosti tijela za nadzor tržišta u okviru kojih tijela za nadzor tržišta provode inspekcije proizvoda koji se nude na internetu ili izvan njega, a koje su ta tijela nabavila pod prikrivenim identitetom.
4. Tijelo za nadzor tržišta može upotrijebiti sve informacije koje su rezultat zajedničkih aktivnosti u okviru istrage koju provodi u vezi sa sigurnošću proizvoda.
5. Dotično tijelo za nadzor tržišta sporazum o zajedničkim aktivnostima, te imena uključenih strana, stavlja na raspolaganje javnosti i unosi taj sporazum u informacijski i komunikacijski sustav iz članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020. Komisija taj sporazum objavljuje na portalu Safety Gate.

Članak 32.

Istodobna koordinirana kontrolna djelovanja tijela za nadzor tržišta („opsežne provjere”)

1. Dotična tijela za nadzor tržišta provode istodobna koordinirana kontrolna djelovanja („opsežne provjere”) određenih proizvoda ili kategorija proizvoda radi provjere usklađenosti s ovom Uredbom
2. Osim ako se uključena tijela za nadzor tržišta dogovore drukčije, opsežne provjere koordinira Komisija. Koordinator opsežne provjere prema potrebi čine javno dostupnima ukupne rezultate.
3. Pri provedbi opsežnih provjera uključena tijela za nadzor tržišta mogu se koristiti istražnim ovlastima utvrđenima u poglavlju V. i svim drugim ovlastima koje su im dodijeljene nacionalnim pravom.
4. Tijela za nadzor tržišta mogu pozvati službenike Komisije i druge osobe u njihovoj pratnji, koje je ovlastila Komisija, da sudjeluju u opsežnim provjerama.

Poglavlje VIII.

Pravo na informacije i na pravno sredstvo

Članak 33.

Informacije između tijela i šire javnosti

1. Informacije kojima raspolažu tijela država članica i Komisija o mjerama koje su povezane s proizvodima koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača općenito se stavljaju na raspolaganje javnosti, u skladu sa zahtjevima transparentnosti i ne dovodeći u pitanje ograničenja potrebna za aktivnosti praćenja i istrage. Konkretno, javnost ima pristup informacijama o identifikaciji proizvoda, prirodi rizika i poduzetim mjerama. Te se informacije pružaju i u pristupačnim formatima za osobe s invaliditetom.
2. Države članice i Komisija poduzimaju potrebne korake kojima osiguravaju da se od njihovih službenika i agenata zahtijeva da štite informacije dobivene za potrebe ove Uredbe S tim se informacijama postupa kao s povjerljivima u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom.

3. Zaštita profesionalne tajne ne sprečava da se nadležnim tijelima država članica i Komisiji daju informacije koje su relevantne za osiguravanje učinkovitosti praćenja i nadzora tržišta. Tijela koja primaju informacije koje se smatraju profesionalnom tajnom osiguravaju njihovu zaštitu u skladu sa pravom Unije i nacionalnim pravom.
4. Države članice potrošačima i drugim zainteresiranim stranama daju mogućnost da nadležnim tijelima podnesu pritužbe na sigurnost proizvoda, aktivnosti nadzora i kontrole u vezi s određenim proizvodima, kao i slučajevima kada pravna sredstva koji se nude potrošačima u slučaju opoziva proizvoda nisu zadovoljavajuća. Te se pritužbe rješavaju na odgovarajući način. Nadležna tijela podnositelju pritužbe pružaju odgovarajuće informacije o daljnjem postupanju u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 34.

Portal Safety Gate

1. Za potrebe članka 9. stavka 9., članka 20. i 22., članka 31. stavka 5. i članka 33. stavka 1. Komisija održava portal Safety Gate kojim se široj javnosti omogućuje besplatan i otvoren pristup odabranim informacijama o kojima su podnesene obavijesti u skladu s člankom 26. („portal Safety Gate“).

2. Portal Safety Gate mora imati sučelje intuitivno za korisnike, a informacije koje se pružaju na tom portalu moraju biti lako dostupne javnosti, među ostalim i osobama s invaliditetom.
3. Potrošači i druge zainteresirane strane moraju imati mogućnost obavijestiti Komisiju o proizvodima koji mogu predstavljati rizik za zdravlje i sigurnost potrošača putem zasebnog odjeljka portala Safety Gate. Komisija uzima u obzir primljene informacije i, nakon provjere njihove točnosti, prema potrebi te informacije bez nepotrebne odgode prosljeđuje relevantnim državama članicama kako bi se osiguralo da se s tim informacijama primjereno postupi. Komisija o svojem djelovanju obavještuje potrošače i druge zainteresirane strane.
4. Komisija provedbenim aktom donosi modalitete za slanje informacija potrošača u skladu sa stavkom 3., kao i za prijenos tih informacija relevantnim nacionalnim tijelima radi mogućeg poduzimanja daljnjih mjera. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 3.
5. Komisija do ... [*18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] razvija interoperabilno sučelje kojim se pružateljima internetskih platformi za trgovanje omogućuje da svoja sučelja povežu s portalom Safety Gate.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuje provedba interoperabilnog sučelja portala Safety Gate u skladu sa stavkom 5., posebno u pogledu pristupa sustavu i njegova rada. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 3.

Članak 35.

Informacije koje gospodarski subjekti i pružatelji internetskih platformi za trgovanje dostavljaju potrošačima o sigurnosti proizvoda

1. U slučaju opoziva proizvoda zbog sigurnosti ili ako je potrošačima potrebno skrenuti pozornost na određene informacije kako bi se osigurala sigurna upotreba proizvoda („sigurnosno upozorenje”), gospodarski subjekti u skladu sa svojim obvezama iz članaka 9., 10., 11. i 12. i pružatelji internetskih platformi za trgovanje u skladu s svojim obvezama iz članka 22. stavka 12., osiguravaju da svi potrošači koji se mogu identificirati budu obavješteni izravno i bez nepotrebne odgode. Gospodarski subjekti i, ako je to primjenjivo, pružatelji internetskih platformi za trgovanje koji prikupljaju osobne podatke svojih kupaca koriste te informacije za slanje obavijesti o opozivu i sigurnosnih upozorenja.

2. Ako gospodarski subjekti i pružatelji internetskih platformi za trgovanje imaju uspostavljene sustave za registraciju proizvoda ili programe vjernosti kupaca kojima se omogućuje identifikacija proizvoda koje su kupci kupili za svrhe koje nisu kontaktiranje svojih kupaca radi prenošenja sigurnosnih informacija, moraju kupcima ponuditi mogućnost da navedu zasebne podatke za kontakt samo za potrebe povezane sa sigurnosti. Osobni podaci prikupljeni u tu svrhu ograničeni su na nužni minimum i upotrebljavaju se samo za kontaktiranje potrošača u slučaju opoziva ili sigurnosnog upozorenja.
3. Komisija može provedbenim aktima utvrditi, za određene proizvode ili kategorije proizvoda, zahtjeve koje gospodarski subjekti i pružatelji internetskih platformi za trgovanje moraju ispuniti kako bi potrošačima omogućili registraciju proizvoda koji su kupili kako bi bili izravno obaviješteni u slučaju opoziva proizvoda zbog sigurnosti ili sigurnosnog upozorenja u vezi s tim proizvodom, u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 46. stavka 3.

4. Ako se na temelju stavka 1. nije moguće stupiti u kontakt sa svim pogođenim potrošačima, gospodarski subjekti i pružatelji internetskih platformi za trgovanje, u skladu sa svojim odgovornostima, šalju jasnu i vidljivu obavijest o opozivu ili sigurnosno upozorenje drugim odgovarajućim kanalima koji osiguravaju najširi mogući doseg, uključujući, ako je dostupno: internetske stranice poduzeća, kanale društvenih medija, biltene i maloprodajna mjesta te, prema potrebi, objave u masovnim medijima i druge komunikacijske kanale. Informacije moraju biti dostupne osobama s invaliditetom.

Članak 36.

Obavijest o opozivu

1. Ako se informacije o opozivu proizvoda zbog sigurnosti pružaju potrošačima u pisanom obliku, u skladu s člankom 35. stavcima 1. i 4., one imaju oblik obavijesti o opozivu.
2. Obavijest o opozivu, koju potrošači mogu lako razumjeti, mora biti dostupna na jezicima država članica u kojima je proizvod stavljen na raspolaganje na tržištu i uključivati sljedeće elemente:
 - (a) naslov koji čine riječi „Opoziv proizvoda zbog sigurnosti”;
 - (b) jasan opis opozvanog proizvoda, uključujući:
 - i. sliku, ime i robnu marku proizvoda;

- ii. identifikacijske brojeve proizvoda, kao što je broj šarže ili serije, i, prema potrebi, grafički prikaz mjesta na kojima se ti brojevi nalaze na proizvodu; i
 - iii. informacije o tome kada i gdje je proizvod prodan te tko ga je prodao, ako su dostupni;
- (c) jasan opis opasnosti povezane s opozvanim proizvodom, izbjegavajući sve elemente koji bi mogli utjecati na to da potrošač rizik doživi kao manje opasan, na primjer korištenjem pojmova i izraza kao što su „dobrovoljni”, „preventivni”, „diskrecijski”, „u rijetkim situacijama” ili „u posebnim situacijama” ili navođenje da nije bilo prijavljenih nesreća;
 - (d) jasan opis mjera koje bi potrošači trebali poduzeti, uključujući uputu da odmah prestanu upotrebljavati opozvani proizvod;
 - (e) jasan opis pravnih sredstava dostupnih potrošačima u skladu s člankom 37.;
 - (f) besplatni telefonski broj ili interaktivnu internetsku uslugu, putem kojih potrošači mogu dobiti više informacija na relevantnim službenim jezicima Unije; i
 - (g) poticanje na razmjenu informacija o opozivu s drugima, prema potrebi.

3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje predložak za obavijest o opozivu, uzimajući u obzir znanstvena i tržišna kretanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 46. stavka 2. Komisija taj predložak stavlja na raspolaganje u formatu koji gospodarskim subjektima omogućuje jednostavno sastavljanje obavijesti o opozivu, među ostalim u pristupačnim formatima za osobe s invaliditetom.

Članak 37.

Pravna sredstva u slučaju opoziva proizvoda zbog sigurnosti

1. Ne dovodeći u pitanje direktive (EU) 2019/770 i (EU) 2019/771, u slučaju opoziva zbog sigurnosti, koje je pokrenuo gospodarski subjekt ili odredilo nacionalno nadležno tijelo, gospodarski subjekt odgovoran za opoziv proizvoda zbog sigurnosti potrošaču nudi učinkovito, besplatno i pravodobno pravno sredstvo.
2. Ne dovodeći u pitanje druga pravna sredstva koje gospodarski subjekt odgovoran za opoziv može ponuditi potrošaču, gospodarski subjekt potrošaču mora ponuditi izbor između najmanje dva od sljedećih pravnih sredstava:
 - (a) popravak opozvanog proizvoda;

- (b) zamjenu opozvanog proizvoda sigurnim proizvodom istog tipa i barem iste vrijednosti i kvalitete; ili
- (c) odgovarajući povrat vrijednosti opozvanog proizvoda, pod uvjetom da je iznos povrata barem jednak cijeni koju plaća potrošač.

Iznimno u odnosu na prvi podstavak, gospodarski subjekt može potrošaču ponuditi samo jedno pravno sredstvo ako su druga pravna sredstva nemoguća ili bi se, u usporedbi s predloženim pravnim sredstvom, nametnuli troškovi gospodarskom subjektu odgovornom za opoziv proizvoda zbog sigurnosti, koji bi bili nerazmjerni, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući i to može li se alternativno rješenje pružiti bez znatnih nepogodnosti za potrošača.

Potrošač uvijek ima pravo na povrat novca za proizvod ako gospodarski subjekt odgovoran za opoziv proizvoda zbog sigurnosti nije dovršio popravak ili zamjenu u razumnom roku i bez znatnih nepogodnosti za potrošača.

3. Popravak koji bi obavio potrošač smatra se učinkovitim pravnim sredstvom samo ako potrošač može lako i sigurno provesti takav postupak i kada je to predviđeno u obavijesti o opozivu. U takvim slučajevima gospodarski subjekt odgovoran za opoziv proizvoda zbog sigurnosti pruža potrošačima potrebne upute, besplatne zamjenske dijelove ili ažuriranja softvera. Popravkom koji bi obavio potrošač ne smiju se uskratiti prava predviđena direktivama (EU) 2019/770 i (EU) 2019/771.
4. Odlaganje proizvoda od strane potrošača uključuje se u radnje koje potrošači trebaju poduzeti u skladu s člankom 36. stavkom 2. točkom (d) samo ako potrošač može jednostavno i sigurno provesti takvo odlaganje i ne utječe na pravo potrošača na povrat ili zamjenu povučenog proizvoda u skladu sa stavkom 1. ovog članka.
5. Pravno sredstvo ne smije prouzročiti znatne neugodnosti za potrošača. Potrošač ne snosi troškove slanja ili povrata proizvoda na drugi način. Za proizvode koji po prirodi nisu prenosivi gospodarski subjekt organizira prikupljanje.

Članak 38.

Memorandumi o razumijevanju

1. Nacionalna nadležna tijela i Komisija mogu promicati dobrovoljne memorandume o razumijevanju s gospodarskim subjektima ili pružateljima internetskih platformi za trgovanje, kao i s organizacijama koje predstavljaju potrošače ili gospodarske subjekte, s ciljem preuzimanja dobrovoljnih obveza za poboljšanje sigurnosti proizvoda.
2. Dobrovoljnim obvezama na temelju memoranduma o razumijevanju ne dovode se u pitanje obveze gospodarskih subjekata i pružatelja internetskih platformi za trgovanje propisane ovom Uredbom i drugim relevantnim pravom Unije.

Članak 39.

Predstavničke tužbe

Direktiva (EU) 2020/1828 primjenjuje se na predstavničke tužbe podnesene zbog povreda odredaba ove Uredbe koje su počinili gospodarski subjekti i pružatelji internetskih platformi za trgovanje, a koje štete ili mogu naštetiti kolektivnim interesima potrošača.

Poglavlje IX.

Međunarodna suradnja

Članak 40.

Međunarodna suradnja

1. Kako bi se poboljšala ukupna razina sigurnosti proizvoda koji se stavljaju na raspolaganje na tržištu i osigurali jednaki uvjeti na međunarodnoj razini, Komisija može surađivati, među ostalim razmjenu informacija, s tijelima trećih zemalja ili međunarodnim organizacijama u području primjene ove Uredbe. Sve vrste takve suradnje temelje se na uzajamnosti, uključuju odredbe o povjerljivosti koje odgovaraju onima koje se primjenjuju u Uniji i osiguravaju usklađenost svake razmjene informacija s primjenjivim pravom Unije. Suradnja ili razmjena informacija može se među ostalim odnositi na sljedeće:
 - (a) provedbene aktivnosti i mjere povezane sa sigurnošću, među ostalim s ciljem sprečavanja stavljanja u promet opasnih proizvoda, uključujući nadzor tržišta;
 - (b) metode procjene rizika i ispitivanja proizvoda;
 - (c) koordinirane opozive proizvoda i druge slične mjere;

- (d) znanstvena, tehnička i regulatorna pitanja radi poboljšanja sigurnosti proizvoda i razvoja zajedničkih prioriteta i pristupa na međunarodnoj razini;
 - (e) nova pitanja od velike važnosti za zdravlje i sigurnost;
 - (f) upotrebu novih tehnologija za poboljšanje sigurnosti proizvoda i povećanje sljediivosti u lancu opskrbe;
 - (g) aktivnosti povezane s normizacijom;
 - (h) razmjenu službenika i programe osposobljavanja.
2. Komisija može trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama dostaviti odabrane informacije iz svojeg sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate i dobiti relevantne informacije o sigurnosti proizvoda te o preventivnim, restriktivnim i korektivnim mjerama koje su poduzele te treće zemlje ili međunarodne organizacije. Komisija takve informacije prema potrebi dijeli s nacionalnim tijelima.
3. Razmjena informacija iz stavka 2. može biti u obliku:
- (a) nesustavne razmjene u opravdanim i posebnim slučajevima; ili

- (b) sustavne razmjene na temelju administrativnog dogovora u kojem se navodi vrsta informacija koje će se razmjenjivati i načini razmjene.
4. Potpuno sudjelovanje u sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate može biti otvoreno zemljama podnositeljicama zahtjeva za članstvo i trećim zemljama, pod uvjetom da je njihovo zakonodavstvo usklađeno s relevantnim pravom Unije i da sudjeluju u europskom sustavu normizacije. Takvo sudjelovanje podrazumijeva iste obveze kao i za države članice u skladu s ovom Uredbom, uključujući obveze obavješćivanja i daljnjeg postupanja. Potpuno sudjelovanje u sustavu brzog uzbunjivanja Safety Gate temelji se na sporazumima između Unije i tih zemalja, u skladu s dogovorima utvrđenima u tim sporazumima.
5. Svaka razmjena informacija na temelju ovog članka, u mjeri u kojoj uključuje osobne podatke, provodi se u skladu s pravilima Unije o zaštiti podataka. Osobni podaci prenose se samo u mjeri u kojoj je takva razmjena nužna isključivo u svrhu zaštite zdravlja ili sigurnosti potrošača.
6. Informacije razmijenjene u skladu s ovim člankom upotrebljavaju se isključivo u svrhu zaštite zdravlja ili sigurnosti potrošača.

Poglavlje X.

Financijske odredbe

Članak 41.

Financijske aktivnosti

1. Unija financira sljedeće aktivnosti u vezi s primjenom ove Uredbe:
 - (a) izvršavanje zadaća Mreže za sigurnost potrošača;
 - (b) razvoj i rad sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate iz članka 23., uključujući razvoj elektroničkih interoperabilnih rješenja za razmjenu podataka:
 - i. između sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate i nacionalnih sustava za nadzor tržišta;
 - ii. između sustava brzog uzbunjivanja Safety Gate i carinskih sustava;
 - iii. s drugim relevantnim ograničenim sustavima koje tijela za nadzor tržišta upotrebljavaju za potrebe izvršavanja zakonodavstva;

- (c) razvoj i održavanje portala Safety Gate i portala Safety Business Gateway, uključujući javno neograničeno programsko sučelje za razmjenu podataka s platformama i trećim stranama.

2. Unija može financirati sljedeće aktivnosti u vezi s primjenom ove Uredbe:

- (a) razvoj instrumenata međunarodne suradnje iz članka 40.;
- (b) sastavljanje i ažuriranje doprinosa smjernicama o nadzoru tržišta i sigurnosti proizvoda;
- (c) stavljanje stručnog tehničkog ili znanstvenog znanja na raspolaganje Komisiji kako bi joj se pomoglo u provedbi upravne suradnje u području nadzora tržišta;
- (d) obavljanje prethodnog ili pomoćnog rada u vezi aktivnostima nadzora tržišta povezanih s primjenom ove Uredbe kao što su studije, programi, evaluacije, smjernice, poredbene analize, uzajamni zajednički posjeti i programi posjeta, razmjena osoblja, istraživački rad, razvoj i održavanje baza podataka, aktivnosti osposobljavanja, laboratorijski rad, ispitivanje sposobnosti, međulaboratorijska ispitivanja i rad na ocjenjivanju sukladnosti;

- (e) kampanje za nadzor tržišta koje organizira Unija i povezane aktivnosti, uključujući sredstva i opremu, informatičke alate i osposobljavanje;
 - (f) aktivnosti koje se provode u okviru programa tehničke pomoći, suradnju s trećim zemljama te promicanje i poboljšanje politika i sustava Unije za nadzor tržišta među zainteresiranim stranama na razini Unije i na međunarodnoj razini, uključujući aktivnosti koje provode organizacije potrošača za poboljšanje informiranja potrošača.
3. Financijska potpora Unije aktivnostima iz ove Uredbe provodi se u skladu s Uredbom (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća¹, izravno ili neizravno povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna subjektima navedenima u članku 62. stavku 1. točki (c) te uredbe.
4. Europski parlament i Vijeće svake godine određuje odobrena sredstva koja se dodjeljuju za aktivnosti iz ove Uredbe u granicama financijskog okvira na snazi.

¹ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

5. Odobrenim sredstvima koja su Europski parlament i Vijeće utvrdili za financiranje aktivnosti nadzora tržišta mogu se pokrivati i troškovi koji se odnose na aktivnosti pripreme, praćenja, kontrole, revizije i evaluacije koje su potrebne za upravljanje aktivnostima u skladu s ovom Uredbom i ostvarivanje njihovih ciljeva; posebno studije, sastanci stručnjaka, aktivnosti informiranja i komunikacije, uključujući institucijsko priopćavanje političkih prioriteta Unije ako se oni odnose s općim ciljevima nadzora tržišta, troškovi povezani s informatičkim mrežama koje se bave obradom i razmjenom informacija te svi drugi troškovi tehničke i administrativne pomoći koje Komisija snosi za upravljanje aktivnostima koje se provode u skladu s ovom Uredbom.

Članak 42.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima osigurava da su, dok se provode djelovanja koja se financiraju u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, učinkovitim provjerama i, ako se utvrde nepravilnosti, osiguravanjem povrata pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.

2. Komisija ili njezini predstavnici i Revizorski sud ovlaštteni su provoditi reviziju, na temelju dokumenata i inspekcija na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su primali sredstva Unije u okviru Programa jedinstvenog tržišta i sljednika tog programa u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi Vijeća (Euratom, EU) br. 2185/96¹.
3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na licu mjesta, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća² i Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96 radi utvrđivanja je li došlo do prevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti koje utječu na financijske interese Unije, u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom o financiranju koji se financiraju u okviru programa.

¹ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

² Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava, koji su rezultat provedbe ove Uredbe, sadržavaju odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

Poglavlje XI.

Završne odredbe

Članak 43.

Odgovornost

1. Nijedna odluka donesena u skladu s ovom Uredbom kojom se nameću ograničenja stavljanja proizvoda na tržište ili stavljanja proizvoda na raspolaganje na tržištu ili kojom se zahtijeva povlačenje ili opoziv tog proizvoda ne utječe na procjenu odgovornosti predmetne stranke, s obzirom na nacionalno pravo koje se primjenjuje u predmetnom slučaju.
2. Ova Uredba ne utječe na Direktivu Vijeća 85/374/EEZ¹.

¹ Direktiva Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL L 210, 7.8.1985., str. 29.).

Članak 44.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe kojima se nameću obveze gospodarskim subjektima i pružateljima internetskih platformi za trgovanje te poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe u skladu s nacionalnim pravom.
2. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
3. Države članice do ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] obavješćuju Komisiju o tim pravilima i mjerama, ako je nisu ranije obavijestile, te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 45.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 18. stavka 3. i članka 26. stavka 10. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od ... [*datum stupanja na snagu ove Uredbe*].
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 18. stavka 3. i članka 26. stavka 10. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 18. stavka 3. ili članka 26. stavka 10. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 46.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 47.

Evaluacija i preispitivanje

1. Do ... [78 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija provodi evaluaciju ove Uredbe. Komisija predstavlja Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o glavnim nalazima. U tom se izvješću procjenjuje je li se ovom Uredbom, a osobito člancima 18., 22. i 25., ostvario cilj bolje zaštite potrošača od opasnih proizvoda uzimajući pritom u obzir izazove koje donose nove tehnologije i njihov utjecaj na poduzeća, a posebno na MSP-ove.
2. Do ... [78 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija izrađuje izvješće o evaluaciji primjene članka 16. U tom se izvješću posebno procjenjuju područje primjene, učinci, troškovi i koristi tog članka. Izvješću se, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.

3. Do ... [54 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija ocjenjuje načine provedbe odredaba o uklanjanju nezakonitog sadržaja s internetskih platformi za trgovanje iz članka 22. stavaka 4., 5. i 6. s pomoću sustava obavješćivanja Unije osmišljenog i razvijenog u okviru portala Safety Gate. Toj se procjeni prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.
4. Do... [42 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija objavljuje izvješće o funkcioniranju međusobnog povezivanja informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020 i portala Safety Gate iz ove Uredbe, uključujući informacije o njihovim funkcijama, daljnjim poboljšanjima ili, prema potrebi, o razvoju novog sučelja.
5. Do ... [78 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija izrađuje izvješće o evaluaciji primjene članka 44. U tom se izvješću posebno procjenjuju učinkovitost primjene i odvratajući učinak sankcija koje se određuju na temelju tog članka. Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.
6. Države članice Komisiji na zahtjev dostavljaju informacije potrebne za evaluaciju ove Uredbe.

Članak 48.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1025/2012

Uredba (EU) br. 1025/2012 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 10., dodaje se sljedeći stavak:

„7. Ako europska norma izrađena za potrebe Uredbe (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća⁺⁺ ispunjava opći sigurnosni zahtjev utvrđen u članku 5. te uredbe i posebne sigurnosne zahtjeve iz članka 7. stavka 2. te uredbe, Komisija bez odgode objavljuje upućivanje na takvu europsku normu u *Službenom listu Europske unije*.

* Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 87/357/EEZ (SL L..., ..., str. ...).”;

+ SL: U tekst umetnuti broj Uredbe iz dokumenta PE-CONS 79/22 (2021/0170(COD)), a u bilješku umetnuti broj, datum i upućivanje na SL za tu uredbu.

2. u članku 11. stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Ako država članica ili Europski parlament smatraju da usklađena norma ili europska norma izrađena za potrebe Uredbe (EU) .../...⁺ ne ispunjava u cijelosti zahtjeve koji se njome nastoje obuhvatiti, a koji su utvrđeni u relevantnom zakonodavstvu Unije o usklađivanju ili u toj uredbi, o tome obavješćuju Komisiju uz detaljno objašnjenje. Nakon savjetovanja s odborom osnovanim odgovarajućim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, ako postoji, ili s odborom osnovanim tom uredbom ili nakon drugih oblika savjetovanja sa sektorskim stručnjacima, Komisija odlučuje:

- (a) da će objaviti, da neće objaviti ili da će objaviti uz ograničenje upućivanja na usklađenu normu ili predmetnu europsku normu izrađenu za potrebe te uredbe u *Službenom listu Europske unije*; i
- (b) da će upućivanja na usklađenu normu ili dotičnu europsku normu izrađenu za potrebe te uredbe zadržati u *Službenom listu Europske unije* ili da će ih zadržati uz ograničenje ili da će ih povući iz Službenog lista Europske unije.

2. Komisija na svojim internetskim stranicama objavljuje informacije o usklađenim normama i europskim normama izrađenima za potrebe Uredbe (EU) .../...⁺ koje su bile predmetom odluke iz stavka 1.

⁺ SL: U tekst umetnuti broj Uredbe iz dokumenta PE-CONS 79/22 (2021/0170(COD)).

3. Komisija o odluci iz stavka 1. obavješćuje predmetnu europsku organizaciju za normizaciju i, prema potrebi, zahtijeva reviziju usklađenih normi ili predmetnih europskih normi izrađenih za potrebe Uredbe (EU) .../...⁺.”.

Članak 49.

Izmjena Direktive (EU) 2020/1828

U Prilogu I. Direktivi (EU) 2020/1828 točka 8. zamjenjuje se sljedećim:

- "8. Uredba (EU) .../...⁺⁺ Europskog parlamenta i Vijeća od ... o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 87/357/EEZ (SL L..., ..., str. ...).”.

Članak 50.

Stavljanje izvan snage

1. Direktive 87/357/EEZ i 2001/95/EC stavlja se izvan snage s učinkom od ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

⁺ SL: U tekst umetnuti broj za uredbu iz dokumenta PE CONS 79/22 (2021/0170(COD)).

⁺⁺ SL: U tekst umetnuti broj, datum i broj SL-a za uredbu iz dokumenta PE CONS 79/22 (2021/0170(COD)).

2. Upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i Uredbu (EU) br. 1025/2012 i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga toj uredbi.

Članak 51.

Prijelazna odredba

Države članice ne sprečavaju stavljanje na raspolaganje na tržištu proizvoda obuhvaćenih Direktivom 2001/95/EZ koji su sukladni s tom direktivom i koji su stavljeni na tržište prije ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Članak 52.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica

PRILOG

Korelacijska tablica

Direktiva 87/357/EEZ	Direktiva 2001/95/EZ	Uredba (EU) br. 1025/2012	Ova Uredba
	članak 1. stavak 2.		članak 2. stavci 1. i 2.
	članak 2., osim točke (a) drugog podstavka i točke (b) drugog podstavka		članak 3.
	članak 2. točka (a) drugi podstavak		članak 2. stavak 2. (i) i članak 2. stavak 3.
	članak 2. točka (b) drugi podstavak		članak 6. stavak 2.
	članak 3. stavak 1.		članak 5.
	članak 3. stavak 2.		članak 7. stavak 1.
	članak 3. stavak 3.		članak 8.
	članak 3. stavak 4.		članak 7. stavak 3.
	članak 4. stavak 1. točke (a) i (b)	članak 10. stavak 1.	članak 7. stavak 2.
	članak 4. stavak 1. točka (c)	-	-
	članak 4. stavak 1. točka (d)	-	-

Direktiva 87/357/EEZ	Direktiva 2001/95/EZ	Uredba (EU) br. 1025/2012	Ova Uredba
	članak 4. stavak 2. prvi podstavak	članak 10. stavak 7.	članak 48. stavak 1. točka (a)
	članak 4. stavak 2. drugi podstavak	-	-
	članak 4. stavak 2. treći i četvrti podstavak	članak 11. stavak 1. točka (b)	članak 48. stavak 1. točka (b)
	članak 5. stavak 1. prvi podstavak		članak 9. stavak 7.
	članak 5. stavak 1. drugi podstavak		-
	članak 5. stavak 1. treći podstavak točka (a)		članak 9. stavci 10., 12. i 13. i članak 11. stavci 9. i 10.
	članak 5. stavak 1. treći podstavak točka (b)		članak 9. stavak 8. i članak 11. stavak 8.
	članak 5. stavak 1. četvrti podstavak točka (a)		članak 9. stavci 5. i 6. i članak 11. stavak 3.
	članak 5. stavak 1. četvrti podstavak točka (b) prva rečenica		članak 9. stavci 2. i 3.
	članak 5. stavak 1. četvrti podstavak točka (b) druga rečenica		članak 9. stavci 11., 12. i 13. i članak 11. stavci 9., 10. i 11.

Direktiva 87/357/EEZ	Direktiva 2001/95/EZ	Uredba (EU) br. 1025/2012	Ova Uredba
	<p>članak 5. stavak 1. peti podstavak</p> <p>članak 5. stavak 2.</p> <p>članak 5. stavak 3. prvi podstavak</p> <p>članak 5. stavak 3. drugi podstavak</p> <p>članak 5. stavak 4.</p> <p>članci od 6. do 9.</p> <p>članak 10. stavak 1.</p> <p>članak 10. stavak 2.</p> <p>članak 11. stavak 1. prvi podstavak</p> <p>članak 11. stavak 1. drugi podstavak</p> <p>članak 11. stavak 1. treći podstavak</p>		<p>članak 9. stavak 8. točka (a)</p> <p>članak 12. stavci 1. i 3.</p> <p>članak 9. stavak 8., članak 11. stavak 8. i članak 12. stavak 4.</p> <p>-</p> <p>članak 15.</p> <p>članak 2. stavak 2., članci 23. i 44.</p> <p>članak 30.</p> <p>Članci 31. i 32..</p> <p>članak 26. stavak 3.</p> <p>-</p> <p>članak 26. stavak 10.</p>

Direktiva 87/357/EEZ	Direktiva 2001/95/EZ	Uredba (EU) br. 1025/2012	Ova Uredba
	<p>članak 11. stavak 2.</p> <p>članak 12. stavak 1. prvi i četvrti podstavak</p> <p>članak 12. stavak 1. drugi podstavak</p> <p>članak 12. stavak 1. treći podstavak</p> <p>članak 12. stavak 2.</p> <p>članak 12. stavak 3.</p> <p>članak 12. stavak 4.</p> <p>članak 13.</p> <p>članci 14. i 15.</p> <p>članak 16. stavak 1. prvi podstavak</p> <p>članak 16. stavak 1. drugi podstavak</p> <p>članak 16. stavak 2.</p> <p>članak 17.</p>		<p>članak 26. stavak 5.</p> <p>članak 26. stavci 1. i 2.</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>članak 26. stavci 5. i 7.</p> <p>članak 26. stavak 10.</p> <p>članak 40. stavci od 2. do 6.</p> <p>članak 28.</p> <p>članak 46.</p> <p>članak 33. stavak 1.</p> <p>članak 33. stavak 2.</p> <p>članak 33. stavak 3.</p> <p>članak 43. stavak 2.</p>

Direktiva 87/357/EEZ	Direktiva 2001/95/EZ	Uredba (EU) br. 1025/2012	Ova Uredba
članci 1. i 2.	<p>članak 18. stavci 1. i 2. članak 18. stavak 3. članak 19. stavak 1. članak 19. stavak 2. članak 20. članak 21. Prilog I. točka 1.</p> <p>Prilog I. točke 2. i 3. Prilog III. Prilog IV.</p>		<p>članak 23. članak 43. stavak 1. - članak 47. - članak 52. članak 9. stavak 8., članak 10. stavak 2. točka (c), članak 11. stavak 8. i članak 12. stavak 4. članak 26. - Prilog članak 6. stavak 1. prvi podstavak i članak 6. stavak 1. točka (f) podtočka i.</p>
članci od 3. do 7.			-